

Státní oblastní archiv v Plzni

Velkostatek Měcholupy

1588–1938

Inventář

EL NAD č.: 20082

AP č.: 692

Mgr. Vladimír Červenka

Klášter 2015

Obsah

Úvod:

I. Vývoj původce archiválií	4
II. Vývoj a dějiny archivního fondu	12
III. Archivní charakteristika archivního fondu	15
IV. Stručný rozbor obsahu archivního fondu	18
V. Záznam o uspořádání archivního fondu a sestavení archivní pomůcky	21
Seznam použitých pramenů a literatury	22

Přílohy:

Příloha č. 1: Seznam použitých zkratk	27
Příloha č. 2: Struktura archivního fondu	28
Příloha č. 3: Konkordanční tabulka	30
Příloha č. 4: Dnešní a německá či již nepoužívaná znění místních jmen	32
Příloha č. 5: Přehled zjištěných majitelů a úředníků statku Měcholupy	34

Inventární seznam:

I. KNIHY	42
A) Dominikální agenda	42
B) Přenesená agenda	44
1. Správa politická	44
2. Soudní agenda	45
II. SPISOVÝ MATERIÁL	50
A) Manipulované spisy do roku 1850	50
B) Registratura po roce 1850 řazená dle čísel jednacích	50
C) Nemanipulované spisy	51
1. Záležitosti majitelů a uživatelů statku	51
2. Správa statku jakožto maltéžské komendy	52
3. Vlastní správa statku	53
4. Varia	55

III. ÚČTY	55
A) Hospodářské účty	55
1. Hospodářské účty do roku 1834	55
2. Hospodářské účty z let 1837–1852	57
3. Hospodářské účty po roce 1852	58
B) Účty přenesené agendy	61
1. Patronátní účty	61
2. Sirotčí účty	61
C) Varia	61
IV. MAPY	61
Rejstříky:	
Rejstřík osobní	62
Rejstřík zeměpisný	63
Rejstřík věcný	65

I. Vývoj původce archiválií

Statek Měcholupy se do své podoby, jakou měl na konci patrimoniálního období, konstituoval do sklonku 17. století. Rozkládal se severovýchodně od Klatov na území Plzeňského, od roku 1751 Klatovského kraje. O Měcholupech, které byly jeho správním centrem, máme první písemnou zmínku již z roku 1245, kdy Amcha z Měcholup („*de Mecholup*“) vystupuje jako svědek při prodeji přeštického újezdu klášteru v Kladrubech. Další zprávy o Měcholupech pak pochází až z druhé poloviny 14. století. V letech 1379–1385 se o zdejší zboží dělili bratři Arnošt, Přibík a Jan z Měcholup. Ve starší literatuře jsou s Měcholupy u Klatov spojovány údaje i o dalších osobách píšících se však ve skutečnosti po stejnojmenné vsi na Žatecku.

Samostatným šlechtickým statkem byly Měcholupy i v 15. století. Roku 1457 je připomínán Otík z Měcholup, v roce následujícím pak Arnošt z Měcholup, jehož majetkovou držbu, jak můžeme rekonstruovat podle dochovaných pramenů, tvořil poplužní dvůr a 1 poddaný v Měcholupech, 1 poddaný v Těšnici a 1 v Soběnově. Po Arnoštovi následovali na Měcholupech roku 1464 Sobin a Přibík z Jindřichovic.

Roku 1518 byl majitelem Měcholup Václav Apollon ze Žihobec, v letech 1522–1535 Bernart Barchanec z Baršov, za nějž je zde poprvé zmiňována tvrz. Roku 1536 zakoupil Měcholupy Volf Sedlecký z Újezdce, který k nim připojil ještě Makov, Čestín (dnes Nový Čestín) a Mochtín. Posledním pořízením z 25. srpna 1537 odkázal tyto statky nezletilým synům Adamovi a Kryštofovi, jejichž jménem je spravovala až do roku 1544 matka Markéta Fremdárová z Pruku. Poté je převzali synové a rozdělili se o ně tak, že Adam obdržel Mochtín a Čestín, zatímco Měcholupy s Makovem připadly Kryštofovi. Tento zemřel kolem roku 1580 a statek zdědili jeho tři synové Sezima, Volf a Vilém. Nejstarší Sezima přikročil roku 1588 k rozdělení rodinného majetku. Pro tento účel dal sepsat z větší části dochované dílčí cedule datované 8. června 1588, které podávají podrobný obraz o příslušenství měcholupského statku. Náležely k němu tehdy tvrz, dvůr a mlýn v Měcholupech, vsi Měcholupy, Domažličky s krčmou a mlýnem, Makov s mlýnem, díl Třebišova a díl Petroviček s krčmou. Za Sedleckých došlo tedy zjevně ke zhodnocení statku založením pivovaru, fungovaly zde 3 mlýny a významné bylo rybníční hospodářství. Popis 1. a 3. dílu (cedule k 2. dílu se nedochovala) uvádí celkem 14 rybníků, 2 sádky a haltýř.

Jak již bylo naznačeno, došlo k rozdělení dědictví po Kryštofovi Sedleckém na 3 díly. K 1. dílu připadla polovina tvrze, dvora a vsi Měcholupy, ves Domažličky s krčmou

a mlýnem, 3 poddaní hospodáři v Třebíšově a 1 v Petrovičkách. Pivovar a mlýn v Měcholupech byly určeny ke společnému užívání s 2. dílem, k němuž, ač se příslušná dílčí cedule nedochovala, musela být přidělena druhá polovina tvrze, dvora a vsi Měcholup a nejspíše i díl vsi Petrovičky. Výnos z pivovaru, který měl být ve společném užívání držitelů 1. a 2. dílu, a který zásoboval krčmu v Domažličkách, se měl dělit rovným dílem. Poslední – 3. díl – pak zahrnoval ves Makov s mlýnem a 5 poddaných v Petrovičkách.

Sezima Sedlecký převzal 1. díl, ale již 20. března 1589 ho prodal za 6 300 kop míšeňských grošů městu Klatovy. Na Makově se mezitím usadil nejmladší z bratří Vilém a 2. díl Měcholup připadl Volfovi. Ten je zde připomínán roku 1602 jako asi 38letý katolický šlechtic a pak následujícího roku, kdy za svůj statek přiznával ke zdanění 11 poddaných hospodářů a 1 ovčáckého mistra. Při měcholupském dvoře tedy zřejmě právě on začal chovat ovce, jak odpovídalo dobové tendenci zvýšeného zájmu šlechty o režijní hospodaření.

Majetkoprávní vztahy k Měcholupům v následujícím období jsou poněkud nejasné. Berní rejstřík z roku 1615 uvádí jako majitelku statku Apollonii Čejkovou z Olbramovic, na jiném místě je však uváděn její manžel „*Jan Adam Čejka z Olbramovic na Němčicích a Měcholupech*“. Díl statku s 11 poddanými hospodáři a ovčáckým mistrem náležel stále Volfovi Sedleckému z Újezdce. Majetek města Klatovy v Měcholupech citovaný pramen blíže nespecifikuje.

Volf Sedlecký z Újezdce udržel svou polovinu Měcholup i přes účast ve stavovském povstání. Zemřel roku 1624, aniž by zanechal potomky. Měcholupy zdědil jeho mladší bratr Vilém Sedlecký sídlící na Makově. Ten však již následujícího roku připravil jejich odhad, načež dědictví po bratrovi prodal nám již známé Apollonii Čejkové z Chudenic. V jejích rukách se tak spojily oba díly měcholupského statku, včetně toho, který stále ještě oficiálně náležel městu Klatovy. Tomu byl sice zkonfiskován, ale roku 1629 navrácen, takže teprve po tomto datu ho mohlo město formálně přenechat Apollonii Čejkové. Její rodina se ovšem mezitím ocitla ve značných dlužích. Zřejmě proto dala Apollonie Čejková provést a sepsat další odhad Měcholup datovaný 25. ledna 1628. V odhadu se tentokrát hovoří o 2 tvrzích – staré a nové – přičemž novou tvrzí je zřejmě míněno severozápadní křídlo dodnes stojícího objektu, které vykazuje renesanční zdivo. Dále byl do odhadu zanesen dvůr (zhodnocený rekonstrukcí), vinice, štěpnice a zahrada, mlýn, 16 rybníků, vsi Měcholupy s 11, Domažličky s 6, díl Třebíšova se 3 a díl Petroviček se 6 poddanými hospodáři.

Apollonie Čejková z Chudenic si statek ponechala až do roku 1647, kdy nejspíše pro stále trvající finanční problémy prodala tvrz, dvůr a ves Měcholupy s pivovarem, ovčínem

a krčmou, ves Domažličky, díl Petroviček s krčmou a díl Třebíšova za 19 500 kop míšeňských grošů své neteři Alžbětě Zuzaně z Račina, provdané Pechiové. Za ní byla roku 1654 na Měcholupech provedena berní vizitace, jejíž výsledky byly zaneseny do berní ruly. „*Statek Měcholupy paní Alžbětě Zuzaně Pegrový (správně Pechiový) přínaležející*“ tvořily vsi Měcholupy s 2 sedláky, 3 chalupníky a 6 zahradníky, Domažličky se 4 sedláky a 1 vyhořelou zahradnickou usedlostí, díl Petroviček s 5 sedláky a 1 vyhořelým gruntem a díl Třebíšova se 3 selskými usedlostmi. Další díl Třebíšova a Petroviček příslušel k Makovu, který vlastnil Sezima Sedlecký z Újezdce, syn Vilémův, a poslední část Petroviček byla součástí statku Němčice Volfa Adama Perglara z Perglasu.

Alžběta Zuzana Pechiová z Račina přenechala Měcholupy asi roku 1659 své sestře Ludmile Kateřině z Račina a jejímu manželu Janu Markvartovi Kocovi z Dobrše na Ohrazenicích a Tažovicích. Z jeho iniciativy byla právě roku 1659 založena nejstarší měcholupská pozemková kniha, obsahující ovšem i urbaniální zápisy a soupis lidu na jednotlivých usedlostech. Jana Markvarta a Ludmilu Kateřinu Kocovy vystřídal nejpozději roku 1676 jejich syn Adam Humprecht Fortunat Koc z Dobrše. K Měcholupům přikoupil od Jana Ladislava Běšina z Běšin a jeho manželky Ludmily Salomeny Sedlecké z Újezdce statek Makov, který se tak po takřka sto letech vrátil do vlastnictví měcholupské vrchnosti (oddělen byl roku 1588 pro Viléma Sedleckého z Újezdce, po němž následoval v držbě syn Sezima a pak vnučka Ludmila Salomena Sedlecká, provdaná Běšinová). Díky tomu byla majetkově spojena ves Třebíšov a také Petrovičky, z nichž tato byla dříve rozdělena dokonce mezi tři majitele. Část příslušející k Němčicům získala snad již Ludmila Kateřina Kocová z Račina, která měla u němčických Perglarů jistou pohledávku. Pravděpodobně ještě před rokem 1673 byl k Měcholupům připojen rovněž Újezdec s dvorem a vsí, který předtím náležel ke statku Předslav Petra Viléma z Říčan. Vznikl tak větší majetkový komplex s centrem v Měcholupech, avšak jednotlivé části byly stále chápány jako samostatné statky. Na začátku 90. let začal Adam Humprecht Fortunat Koc uvažovat o jejich prodeji. Z jednání s hrabětem Metternichem, jedním ze zájemců, se dovídáme, že kromě dvorů v Měcholupech, Makově a Újezdci a 2 ovčínů fungovaly tehdy ještě dvory v Domažličkách a Třebíšově, později zrušené. V Měcholupech existovala kromě panského sídla, označovaného již jako zámek, také kaple nazývaná zámeckou.

Roku 1692 vyměnil rytíř Koc měcholupský statek s Franzem Nikolausem hrabětem von Morzin za jeho statky Březí a Čachrov v celkové hodnotě 35 000 zlatých. Měcholupy však měly hodnotu 52 000 zlatých, pročež se strany dohodly na postupném splácení rozdílu.

Franz Nikolaus von Morzin vlastnil Měcholupy jen krátce, neboť již 8. září 1695 uzavřel předběžnou a 22. září 1696 pak konečnou smlouvu s velkopřevorem řádu maltézských rytířů hrabětem Ferdinandem Ludvíkem Libštejnským z Kolovrat, kterou mu statek prodal za 60 000 zlatých. Nový majitel přikoupil 16. října téhož roku od bratří Varlejhů z Bubna za 21 800 zlatých statek Pečetín zahrnující rovněž ves Hůrku a díl Zbyslavi (druhý díl náležel až do konce patrimoniálního období k velkostatku Plánice). Územní vývoj statku Měcholupy tak byl dokončen. Tvořily jej nyní vsi Měcholupy, Domažličky, Petrovičky, Třebíšov, Makov, Újezdec, Pečetín, Hůrka, díl Zbyslavi a osada Těšnice. Tato existovala již ve středověku, později ale zanikla a byla obnovena až koncem 17. století na pozemcích k tomu účelu vytvořených z dominikálních lesů.

Ferdinand Ludvík Libštejnský z Kolovrat koupil Měcholupy a Pečetín pro řád maltézských rytířů, aby vytvořil solidní majetkový základ pro novou maltézskou komendu, která zde byla zřízena přenesením nevýnosné komendy z Chebu. Řád pak vlastnil spojené statky až do 20. století. Své majetkové pozice na Klatovsku ještě posílil, když roku 1749 získal bezprostředně sousedící statek Obytce, kde byla ustavena rodová komenda Thun-Hohensteinů, která roku 1827 po smrti třetího thunského komtura připadla řádu k plné dispozici.

V průběhu 18. století byla měcholupská komenda vícekrát obsazena komtury, kteří kromě ní drželi ještě jiné řádové prebendy, a proto se při její správě nechali zastupovat plnomocníky, nebo komendu pronajímali. Přehled zjištěných nájemců komendy je uveden v příloze č. 5 této archivní pomůcky.

Obrázek o situaci komendy Měcholupy v polovině 18. století podává tereziánský katastr. Náleželo k ní 10 výše uvedených vsí, z toho 1 jen částečně. Vrchnostenská půda byla obhospodařována ze 4 dvorů (Měcholupy, Makov, Pečetín, Újezdec). Významným bylo vodní hospodářství, které zahrnovalo především 24 rybníků a dále 6 panských mlýnů. Další příjmy plynuly vrchnosti z provozu pivovaru v Měcholupech, který měl vlastní chmelnici a zásoboval panské krčmy v Měcholupech, Domažličkách, Třebíšově, Újezdci a Makově. Ročně vyprodukoval zhruba 240 hl piva. V Měcholupech fungovala rovněž vinopalna (doložená již roku 1696) pronajatá Židovi, který mimo to ještě obchodoval s peřím. Byly tu i dvě kovárny, panská a obecní; další obecní kovárny se nacházely v Domažličkách a Třebíšově.

Kostel nebyl na území komendy žádný. Ze vsí Domažličky, Makov, Měcholupy, Těšnice a Újezdec docházeli věřící na bohoslužby do Předslavi na statku Otín a z Hůrky, Pečetína, Petroviček a Zbyslavi pak do Němčic na panství Plánice. V Měcholupech se ovšem nacházela veřejná kaple zasvěcená sv. Apollonii (spolehlivě doložená od roku 1696 a barokně přestavěná roku 1726), v níž konali v určitých dnech bohoslužby duchovní z Předslavi.

V závěru patrimoniijního období, za komtura Františka Xavera hraběte Kolowrata-Krakowského, zaujímala měcholupská komenda podle údajů ze Sommerovy topografie zhruba 1 682 ha dominikálních a rustikálních pozemků, z toho největší část přirozeně tvořila zemědělská půda, následovaly lesy a rybníky, jejichž počet se oproti tomu, co uvádí tereziánský katastr, snížil na 17. Vrchnost obhospodařovala ve své režii stále dvory v Měcholupech, Makově, Pečetíně a Újezdci; jen malá část jejich pozemků byla pronajata. Ve dvorech bylo chováno 339 kusů hovězího a v ovčíněch, které se nacházely v Makově a Pečetíně, 1 310 kusů ovčího dobytka. K vodnímu hospodářství náležely mimo rybníků 3 dominikální mlýny – 2 v Měcholupech (z toho 1 s pilou) a 1 v Makově. Rustikální mlýny byly v Domažličkách, Petrovičkách a Třebíšově. Lesní hospodářství sestávalo z několika roztroušených celků, z nichž největší se rozkládal u Pečetína. Těžba dřeva pokrývala pouze vlastní potřebu. V Měcholupech fungoval pivovar, vinopalna a flusárna, panská krčma byla jediná, a to rovněž v Měcholupech.

Na území komendy bylo vykazováno 1 331 obyvatel, kteří se sice živil převážně zemědělstvím, ale nezanedbatelný byl i počet těch, kteří vykonávali řemeslo. K podpoře chudých byl zřízen chudinský institut; potravinami podporovali potřebné i sousedé z jednotlivých vsí a vrchnost, což bylo mimo jiné plně v souladu s charitativním posláním řádu maltézských rytířů.

Jakým způsobem se změnila hospodářská situace na měcholupském statku po zrušení poddanství a roboty poznáváme ze schematiců velkostatků a úřednictva vydávaných od druhé poloviny 19. století. Majitel statku – maltézský řád – hospodařil nyní (dle údajů publikovaných ve schematicích z roku 1891) na 738,08 ha půdy, z čehož 326,89 ha tvořily polnosti, 82,95 ha louky, 3,04 ha zahrady, 54,97 ha pastviny, 26,16 ha rybníky, 229,57 ha lesní plochy, 12,08 ha neproduktivní půda a 2,42 ha zastavěná plocha.

Ve vlastní režii byly provozovány dvory Měcholupy a Makov. Dvory v Pečetíně a Újezdci měly v pronájmu soukromé osoby. V roce 1900 však byly pozemky pečetínského dvora spolu s částí pozemků dvorů v Měcholupech, Makově a Újezdci (nyní znovu v režii velkostatku) již úplně rozparcelovány a propachtovány místním zemědělcům.

Rybníční hospodářství sestávalo z 13 rybníků. Lesy byly rozděleny do čtyř revírů (Horní Pečetín, Škvářim – Hora, Ptín a Těšnice).

Z průmyslových podniků byl v provozu pivovar. Do roku 1876 jej měl v pronájmu Tomáš Mazal, po něm následoval Tomáš Smola s manželkou Terezií. V roce 1886 ho provozoval Jan Dolejš, který toho roku vyrobil 360 hl piva. Po něm měla pivovar pronajatý jeho manželka Matylda Dolejšová, a to ještě roku 1891. V roce 1900 již pivovar v Měcholupech mezi průmyslovými podniky velkostatku zmiňován není. S největší pravděpodobností mezitím ukončil činnost. Krátkého trvání, zdá se, měla i cihelna v Makově, kterou dle údajů ve schematismu z roku 1891 provozoval velkostatek ve vlastní režii. Ani ona není v roce 1900 již uváděna.

Na přelomu 19. a 20. století produkoval velkostatek pro trh obilí, luštěniny a brambory, prodával užitkové a palivové dřevo a rovněž konzumní a generační ryby. Čistý roční výnos byl odhadován na 6 900 zlatých (po zavedení korunové měny na 13 800 korun).

Zásadní přelom znamenala pro statek Měcholupy pozemková reforma, která zde proběhla v letech 1920 a 1924. Do záboru bylo pojato 731 ha a vlastníku propuštěno 395 ha (především lesy a rybníky). Ostatních 336 ha zemědělské půdy bylo rozparcelováno a rozprodáno drobným nabyvatelům. Definitivně zanikly dvory v Makově a Pečetíně, jejichž pozemky byly rozděleny úplně. Z dvorů v Měcholupech a Újezdci byl vytvořen zbytkový statek o celkové výměře 126,5 ha.

Záhy po provedení reformy přikročil řád maltézských rytířů k prodeji velkostatku. Stalo se tak roku 1925 a koupil ho JUDr. Jan Třebický se svou švagrovou Idou Kratochvílovou z Prahy. Noví majitelé odprodali dvůr v Újezdci a ve vlastní režii obhospodařovali pouze dvůr v Měcholupech. Podle údajů publikovaných v roce 1933 měl velkostatek rozlohu 351,5240 ha, z toho bylo 79,9318 ha polí, 23,9247 ha luk, 1,5540 ha zahrad, 215,1069 ha lesa, 29,8886 ha rybníků a 1,1180 ha zastavěné plochy. Produkoval obilí a dřevo pro trh.

JUDr. Jan Třebický zemřel 24. dubna 1945. Velkostatek Měcholupy po něm zdědil stejnojmenný syn, rovněž právník, kterému byl v srpnu 1948 zkonfiskován státem. Převzetím lesního a rybníčního majetku a jeho odevzdáním do správy státu bylo na základě zmocnění ministerstvem zemědělství ze dne 14. června 1948, č. j. 57.799/48-IX pověřeno ředitelství státních lesů v Lovčicích. Samotný akt proběhl 6. srpna 1948 a účastnil se ho kromě dalších zmocněnec ústředního ředitelství státních lesů a statků v Plzni Ing. František Pokorný a ředitel státních statků a rybníků v Blatné Václav Řezáč. Majitele velkostatku zastupovala jeho tchýně Ottilie Suchomelová. Rokem 1948 tak velkostatek Měcholupy jako hospodářský celek zanikl.

Správním střediskem statku bylo šlechtické sídlo v Měcholupech. Tvrz je zde poprvé připomínána roku 1522, kdy náležela Bernartu Barchancovi z Baršov. Za Sedleckých z Újezdce byla renesančně přestavěna a rozšířena. Roku 1717, kdy již byly Měcholupy majetkem maltézskeho řádu, je zdejší vrchnostenské obydlí nazýváno zámek. Kromě obytných místností pro komtura, provozních a skladovacích prostor, je zde již roku 1758 doložena kancelář a archiv. Komtur Leopold Nikolaus Joseph hrabě von Strasoldo dal v letech 1800–1801 postavit v jihozápadní části zahrady pohodlnější nový zámek (dnes již neexistující) určený pro potřeby komturů, zatímco původní sídlo („starý zámek“) bylo naopak plně vyhrazeno pro úřednictvo.

Podobně jako v jiných případech stál v čele správy statku úředník označovaný jako hejtman, od 18. století jako správce (*Verwalter*), eventuálně hospodářský správce (*Wirtschaftsverwalter*), někdy též ředitel (v německých pramenech *Direktor*, v latinských *director oeconomiae*). Prvním zjištěným správcem měcholupského statku byl Václav Papež, zmiňovaný však roku 1648 již jako zemřelý. Kromě tohoto nalezneme v pramenech k rokům 1643 a 1649 ještě jméno písaře Adama.

Podrobnější obrázek o struktuře správního aparátu ovšem získáváme až po roce 1696, kdy Měcholupy získal řád maltézkých rytířů a učinil z nich komendu. Správa statku tak nabyla některých specifických rysů, příznačných právě pro uvedený řád. Za chod komendy, která byla u maltézkých rytířů nejnižší organizační jednotkou, zodpovídal komtur, neboli komendátor – člen řádu skládající slavné (věčné) řeholní sliby (*professio solemnis*) a označovaný proto také jako profes. Nebyl majitelem komendy (ta náležela řádu), ale jejím uživatelem (*Nutznießer*) a správcem. Platil úzus, že komendy byly předávány vždy k 1. květnu. Tomu byla podřízena veškerá správní agenda, zejména účetní záležitosti. Účetní rok tedy začínal 1. května a končil 30. dubna následujícího roku. Vícekrát se pro toto období objevuje i specifické označení „maltézký rok“ (*Maltheser Jahr*).

Komturům řád ukládal starat se o zlepšování hospodářského stavu komendy. Tento proces byl označován jako *meliorace* a řádové orgány ho kontrolovaly formou vizitace každých pět let. Pokud bylo prokázáno, že komtur povinnost *meliorace* naplnil, mohl obdržet výnosnější komendu, nebo být v rámci řádu povýšen do jiné funkce.

V průběhu 18. století se často stávalo, že měcholupský komtur byl současně uživatelem ještě dalších komend a nezřídka plnil i funkce mimo řád, především vojenské. Na správu všech komend tudíž nemohl osobně dohlížet, a proto se při různých příležitostech, včetně samotného převzetí komendy a její vizitace nechával zastupovat zplnomocněnci. Tuto praxi

máme doloženu u komturů Königsegga (1709–1727), Octaviana Sinzendorfa (1746–1767), Philippa Sinzendorfa (1777–1788), Wallise (1791–1798) a Strasolda (1799–1809). První tři jmenovaní dokonce překročili, jak jsme již naznačili výše, k pronájmu komendy osobě, která ani nebyla profesním členem řádu. Jména a podpisy těchto nájemců (*arrendátorů*) najdeme v pozemkových knihách, stejně jako v účetním materiálu.

V průběhu 18. století byla v administrativě měcholupské komendy obsazena i funkce důchodního. Doložena jsou také jména několika písařů, z nichž někteří byli ovšem osobními písaři komturů. Na počátku 18. století najdeme v úředním aparátu komendy i obročního, ale jde o ojedinělý doklad z roku 1719.

Přesnější obrázek o složení vrchnostenské kanceláře, která úřadovala na „starém“ zámku v Měcholupech, poskytuje několik dochovaných deputátních tabel. V nejstarší, z roku 1800, je na prvním místě uveden justiciář – úředník s nižší soudní pravomocí, který kupříkladu potvrzoval pozemkoknižní zápisy. Na Měcholupech se do roku 1850 vystřídali pouze dva justiciáři – Johann Albert (1800–1822) a Vincenz Heinrich (1823–1850), z nichž tento vykonával stejnou funkci i pro sousední statek Obytce, který byl rovněž komendou maltézského řádu.

Dalším příjemcem deputátu byl přirozeně správce – vrchní úředník statku. Následovali obroční a kontrolor. Kancelář tedy sestávala ze 4 úředníků. Podobné údaje nacházíme i v mladší deputátní tabele pocházející z doby kolem roku 1810, liší se jen titulatura některých úředníků. Místo obročního je zde purkrabí, kterým byl v tu dobu Kajetán Vencalík, současně sládek měcholupského pivovaru. Od 20. let 19. století však nemáme doklady o tom, že by byla funkce purkrabího obsazena. Totéž ovšem platí i u obročního. Dále mizí kontrolor a objevuje se úřední písař, označovaný alternativně též jako „kancelářský“, aktuár či soudní aktuár. Od 2. poloviny 18. století do 20. let století následujícího se na Měcholupech setkáváme rovněž s funkcí inspektora. Šlo o úředníka, zřejmě vybaveného kontrolní pravomocí, který byl nadřazen správci statku. Není vyloučeno, že tutéž funkci vykonával pro více maltézských statků současně.

Po roce 1850 odpadl z administrativy komendy především úřad justiciára, neboť i nižší soudnictví převzal stát. Kancelář správy statku nyní tvořily 3 osoby – správce s obročním a hospodářským adjunktem (písařem), jak je uvádí další z dochovaných deputátních tabel, tentokrát z roku 1852. Úřad obročního byl zřejmě obsazován nepravidelně; kupříkladu v deputátní tabele z roku 1869 není vůbec uveden. Nicméně na přelomu 80. a 90. let na velkostatku působil. Teprve na samém konci 19. století, snad v důsledku pronájmů a parcelace

části panských dvorů, čímž se související agenda zmenšila, tento úřad definitivně zanikl, respektive jeho pracovní náplň přešla na jiného úředníka.

Lesní hospodářství statku Měcholupy spravoval již na konci 17. století úředník označovaný jako myslivec, od 19. století pak většinou jako revírník (*Revierjäger*, *Revierförster*) nebo lesní správce či jen lesní. K ruce měl čtyři hajné, kteří se starali o čtyři revíry, do nichž byly lesy měcholupské komendy rozděleny.

Zajímavým způsobem byla řešena správa rybníčního hospodářství, která byla kolem roku 1900 přidělena zámeckému zahradníkovi (*Gärtner und Teichaufseher*) Antonínu Krokusovi.

K další redukci administrativního aparátu velkostatku Měcholupy došlo po jeho prodeji JUDr. Třebickému a Idě Kratochvílové roku 1925. Nedlouho předtím prošel velkostatek pozemkovou reformou, během níž pozbyl podstatnou část zemědělské půdy. Prakticky nedotčeny ovšem zůstaly lesy a rybníky, takže administraci velkostatku mohli obstarávat již jen dva úředníci – lesní správce s adjunktem.

II. Vývoj a dějiny archivního fondu

Původcem fondu je správa statku Měcholupy. Část archiválií souvisí s činností vyšších orgánů maltézského řádu (velkopřevorství, generální receptorát), který byl vlastníkem statku v letech 1696–1925, ale ta se přirozeně s činností hospodářské správy prolínala. Několik archiválií by se dalo označit za písemnou pozůstalost uživatelů (komturů) měcholupské maltézské komendy. Protože však byly uloženy v jejím archivu na Měcholupech spolu s ostatními výše uvedenými písemnostmi, není důvod, proč by neměly zůstat spojeny v jednom fondu.

Úřední spisovna správy statku se začala systematictěji utvářet po roce 1696, kdy Měcholupy získal řád maltézských rytířů. Ve fondu se dochoval soupis jejích písemností obsažený v hospodářském inventáři pro období 1758–1759. Jednotlivé spisy a knihy jsou zde průběžně číslovány, případně označeny písmeny nebo symboly nebeských těles. Není tudíž vyloučeno, že jde již o jistou formu registraturního systému. K ukládání písemností a úředních knih tehdy zřejmě sloužila uzamykatelná skříň, kterou citovaný inventář eviduje jako „*Almer mit Schloß undt Schliesl sambt allen Zugehör*“, a která stála v kanceláři nacházející se v budově „starého“ zámku.

Konkrétní doklad o existenci registratury členěné již na *fachy* a fascikly, v nichž byly spisy, ale i knihy dále pročíslvány, najdeme v popisu komendy z roku 1800, v níž je přepsán repertář spisovny, jinak nedochovaný.

Pro dějiny spisovny představuje důležitý pramen meliorační protokol z roku 1805. Podle něj se nacházela v kanceláři v bytu správce situovaném v přízemí „starého“ zámku. Tehdejší komtur, hrabě Leopold Strasoldo, pro ni nechal pořídit dvě speciální skříně na spisy z měkkého dřeva s regály, označené písmeny A a B a zvenku opatřené deskami z kartonu, na nichž byla nadepsána předmětová hesla a čísla jednotlivých fasciklů. Jiná, starší skříň, byla určena pro pozemkové knihy, k nimž tehdy přibýly nové svazky. Bezpochyby jde o ty, jež se ve fondu dochovaly. Mají jednotnou vazbu, štítky a jsou vedeny pro jednotlivé vsi zvláště. Nejstarší zápisy v nich pochází vesměs z roku 1803, do nějž můžeme datovat jak nákup knih samotných, tak hypoteticky i zavedení nového registraturního systému, s nímž nejspíše souvisí signatury dochované na některých spisech a takřka na všech pozemkových knihách. Pro orientaci v archivu sloužil repertář a elench, o nichž se citovaný meliorační protokol rovněž zmiňuje jako o nástrojích ke kontrole předepsaného uložení písemností. Bohužel tyto registraturní pomůcky se nedochovaly a signované spisy jsou ve fondu zastoupeny natolik torzovitě, že nelze registraturní systém zavedený patrně v roce 1803 plně rekonstruovat. Dochovaný materiál dokládá, že zahrnoval oblasti *Contributionale*, *Oeconomicum*, *Publicum*, *Judiciale* a *Jus Dominicale*. Uvedený registraturní systém přestal být používán se zrušením patrimoniální správy. Po roce 1850 lze v dochovaném materiálu zachytit pouze řazení hospodářské korespondence podle ročníků a čísel jednacích. Podací protokoly ovšem chybí.

Při předání komendy komturovi Albrechtu Leopoldu Johannovi von Clam-Martinitz dne 3. května 1852 je v předávacím protokolu ohledně spisovny uvedeno, že v důsledku převedení politické správy na stát byly související písemnosti odevzdány dne 26. května 1850 okresnímu hejtmanství v Klatovech a jejich soupis je uložen v archivu komendy, který nyní sestává z nejstarších politických a občansko-právních spisů, písemností dominikální agendy a účetního materiálu. Některé spisy komendy přitom prý pochází již z doby kolem roku 1500. V tomto případě jsou nejspíše míněny dochované dílčí cedule statku Měcholupy z roku 1588. Podobně jako spisy byly do Klatov, ovšem k okresnímu soudu, odevzdány také pozemkové knihy poté, co byly k datu 26. května 1850 formálně uzavřeny a opatřeny úřední pečeti správy statku. Zapisováno do nich ovšem bylo příležitostně ještě řadu let po odevzdání.

Na počátku dvacátého století byla kancelář správy statku modernizována, jak dokládá meliorační protokol z roku 1917 uložený v Národním archivu v Praze ve fondu *Maltézští*

rytíři – české velkopřevorství, Praha, (1067) 1395–1946. Nacházely se zde dvě na hnědo natřené skříně na spisy, možná tytéž, které byly zakoupeny začátkem 19. století, dále skřín na mapy s celkem 29 katastrálními mapami podle stavu k rokům 1837, 1894 a 1912, z nichž poslední byla zakoupena roku 1915 v mapovém archivu v Praze, psací stůl se 3 zásuvkami, 3 malé psací stolky, zvláštní psací pult, 4 křesla, kopírovací lis, výplatní stůl, nově zakoupený psací stroj značky „Ideal“, 3 razítka, měřicí pásmo na 20 m, měřicí řetěz na 10 sáhů, mapa měcholupské komendy, kancelářské hodiny a řada dalších rekvizit. Ke svícení sloužily 2 obyčejné a 1 gazolinová lampa. Topilo se uhlím. Na stěnách visely 3 oválné plechové tabule se znaky komturů Strasolda, Skrbenského a Walterskirchena a stejný počet obrazů zachycujících pasování rytířů maltézskeho řádu.

V souvislosti s prodejem statku JUDr. Třebickému a Idě Kratochvílové došlo k zásadní změně ohledně archivu. Jeho větší část byla odevzdána do muzea v Klatovech, jak dokládají mimo jiné razítka, jimiž byl spisový materiál po převzetí opatřen. Není rovněž vyloučeno, že další část byla odvezena do archivu českého velkopřevorství maltézskeho řádu v Praze, podobně jako tomu bylo při prodeji komendy Obytce. Tento fond uložený dnes jako *Maltézští rytíři – české velkopřevorství, Praha* v Národním archivu totiž zahrnuje mimo písemností, jež byly do velkopřevorského archivu uloženy primárně, také archiválie vzešlé z činnosti hospodářské správy velkostatku.

Charakter spisovny statku po prodeji JUDr. Třebickému a Idě Kratochvílové není znám. Dochovala se pouze porostní mapa z roku 1938 a fragment účetních příloh k důchodnímu deníku z let 1926–1927. Když pak dne 25. července 1947 Měcholupy navštívil blíže nespecifikovaný zaměstnanec Státního archivu zemědělského v Praze-Těšnově a hovořil se stále zde žijící Idou Kratochvílovou, konstatoval, že archiv tu není a zanechal v místě adresu svého pracoviště, kam mu měla být zaslána zpráva, pokud by se přece jen něco objevilo. Ve spisu o fondu je pod touto zprávou dopsáno, že ve dnech 9.–14. června 1947 byl archiv převezen do Libochovic. Zřejmě jde ale o omyl, neboť tato informace by lépe korespondovala s fondem velkostatku Měcholupy na Žatecku.

K 10. říjnu 1949 převzal Zemědělsko-lesnický archiv v Horšovském Týně z Archivu ministerstva vnitra 1 karton písemností z let 1819–1833, konkrétně zhosty, opatřené původní signaturou *Publicum Fach VIII, Fasc. VII*. Poprvé je zaznamenán na evidenčním listu fondu k 31. prosinci 1957, kdy byl již uložen v klatovském depozitáři Státního archivu v Plzni. Do knihy přírůstků byl však zanesen zpětně až roku 1998 (KP 60/1998).

K významnému rozšíření fondu došlo k 24. dubnu 1968, kdy klatovská pobočka Státního archivu v Plzni převzala z Okresního vlastivědného muzea v Klatovech (č. j. Sar 104/68 – 31; KP 1/68) 26 úředních knih a 10 balíků spisů s celkovým časovým rozsahem 1799–1880, tedy archiválie uložené zde od pozemkové reformy. Na obalu jednoho z balíků bylo napsáno „*Poslední zbytek arch. komendy. Měchol. zachrán. od zničení kronik. Frant. Krátkým z Měcholup.*“ Ten se nejspíše do muzea dostal až později.

Jinou cestou se ubíraly osudy pozemkových knih. S výjimkou té nejstarší (inv. č. 27), která později putovala do klatovského muzea (viz kapitola III.), byly ostatní po úředním uzavření správou velkostatku roku 1850 odevzdány okresnímu soudu v Klatovech. Zde jim byly přiděleny signatury 470–491 (v to je započtena i okresním soudem roku 1851 nově založená kniha listin č. I signovaná číslem 490). V roce 1900 odevzdal okresní soud tři nejstarší z nich do Archivu země České, kam je roku 1936 následovaly i ostatní s výjimkou knihy listin č. I, která zůstala u soudu. Nástupce Archivu země České Státní ústřední archiv v Praze je roku 1962 předal Státnímu archivu v Plzni. Zde se staly součástí sbírky pozemkových knih a byly zpracovány kartotéční formou. Na počátku sedmdesátých let pak byly začleněny do fondu Velkostatek Měcholupy. Zaevidovány byly roku 1972 v chybném počtu 24 knih (správně mělo být 21 knih) o časovém rozsahu 1716–1880.

Po přestěhování fondu z Klatov do Kláštera u Nepomuka v roce 2009 bylo dodatečně zaevidováno 12 úředních knih z let [1840]–[1900], 21 pozemkových knih z let [1723]–[1880] (tyto zjevně zaevidovány duplicitně, vzhledem k tomu, že figurují již na EL NAD z roku 1972, nyní však byl jejich počet uveden v souladu se skutečností), 5 kartonů spisů z let [1790]–[1918] a 2 balíky spisů z let [1840]–[1915]. Během generální inventury 2012–2013 byl do evidence doplněn 1 balík spisů z let (1765) 1807–1851. Vývoj fondu ukončilo předání 1 úřední knihy a 1 balíku spisů z Vlastivědného muzea dr. Hostaše v Klatovech ke dni 23. ledna 2014 (č. j. SOAP/001-0162/2014; KP 4/2014).

III. Archivní charakteristika archivního fondu

Fond *Velkostatek Měcholupy* obsahuje archiválie z let 1588–1938 o rozsahu 4,05 bm. Většina archiválií pochází z doby, kdy byl majetkem řádu maltézských rytířů (1696–1925). Nutno ovšem zdůraznit, že menší část archiválií téhož původce je uložena ve fondu *Maltézští rytíři – české velkopřevorství, Praha, (1067) 1395–1946* v Národním archivu. Zde bylo pro měcholupskou komendu utvořeno samostatné oddělení zahrnující kromě spisů, jež byly do

velkopřevorského archivu uloženy již primárně (například záležitosti samotného vzniku komendy), také úřední knihy s „přílohami“ vzešlé z činnosti hospodářské správy komendy. Další účetní knihy, rejstříky a nejrůznější výkazy jsou uloženy v jiných částech uvedeného fondu, podobně jako záležitosti pozemkové reformy z let 1921–1928. V oddělení map se pak nachází mapa komendy z roku 1811, nejspíše totožná s tou, kterou uvádí meliorační protokol z roku 1917 citovaný v kapitole II.

Z období před zakoupením Měcholup maltézským řádem se ve fondu *Velkostatek Měcholupy* dochovaly dílčí cedule z roku 1588, dva odhady statku z let 1625 a 1628 a nejstarší pozemková kniha založená roku 1659. Období po prodeji statku JUDr. Třebickému a Idě Kratochvílové roku 1925 zastupuje pouze porostní mapa z roku 1938 a zlomek účetních příloh z let 1926–1927.

Z hlediska jazykového převažuje ve fondu němčina, za níž následuje co do četnosti čeština. Díky nadnárodnímu charakteru maltézského řádu jsou sporadicky zastoupeny i písemnosti psané v italštině a francouzštině, na což je v příslušném inventárním zápisu upozorněno. V daných případech jde ovšem většinou o písemnosti, které jsou nějakým způsobem spjaty s osobou měcholupského komtura Octaviana Sinzendorfa, současně uživatele komendy v pruském Slezsku a německého velkobailliho na Maltě. Objevuje se i latina (patronátní záležitosti, meliorační protokoly).

Pokud jde o fyzický stav archiválií, je charakter poškození specifikován v příslušných inventárních záznamech. U knih to bývají uvolněné či přímo chybějící desky, odření hřbetu a svrchní strany desek, v případě spisového materiálu dominuje poškození prachem a trhliny.

První větší pořádací práce byly provedeny v klatovské pobočce Státního oblastního archivu Plzeň v roce 1972, kdy byl fond přemanipulován, spisy rozloženy do 8 kartonů, do evidence doplněny 3 lesní mapy z roku 1938 a vyhotoven inventární soupis, vedle katalogových karet k pozemkovým knihám jediná dostupná pomůcka. Od té doby došlo vícekrát ke změnám v počtu evidenčních jednotek, zejména po přestěhování fondu do Kláštera v roce 2009 a při generální inventuře v letech 2012–2013 (viz kapitola II.). Před zahájením inventarizace bylo ve fondu vykazováno 78 evidenčních jednotek (58 úředních knih, 13 kartonů, 4 balíky, 3 mapy).

Inventarizace fondu, jejímž výsledkem je tato archivní pomůcka, byla provedena v roce 2014. Archiválie byly uspořádány a archivní pomůcka vyhotovena podle metodického pokynu ředitele SOA v Plzni pro zpracování archiválií a tvorbu archivních pomůcek č. j. SOAP/006-0767/2010 z 12. března 2010, dodatku k tomuto pokynu č. j. SOAP/006-1300/2014 s platností

od 15. července 2014 a podle základních pravidel (*Metodické návody a instrukce pro zpracování archivního materiálu, Sborník archivních prací X, 1960, č. 2, s. 215–310; Michal WANNER a kol. Základní pravidla pro zpracování archiválií. Praha : Odbor archivní správy a spisové služby MV, 2013, kapitola 2*).

Po uspořádání tvoří fond 65 úředních knih, 19 kartonů, a 1 mapa. Úřední knihy jsou rozděleny do skupin *Dominikální* a *Přenesená agenda*. Skupina *Přenesená agenda* je dále členěna do podskupin *Politická správa* a *Soudní agenda*, z nichž do této jsou zařazeny pozemkové knihy (dominikální, rustikální a dokladové) představující vzhledem k vývoji uložení ucelený soubor. K pozemkovým knihám byla přiřazena i chronologicky nejstarší, založená roku 1659 (inv. č. 27), která, snad proto, že obsahuje i urbaniální zápisy, byla v registraturním systému zavedeném patrně roku 1803 zařazena do oblasti *Contributionale*, zatímco ostatní pozemkové knihy, třebaže některé obsahovaly rovněž urbaniální zápisy, byly začleněny do oblasti nazvané *Jus Dominicale*. Nejspíše proto nebyla uvedená kniha předána spolu s ostatními příslušnému okresnímu soudu a po prodeji Měcholup maltézským řádem putovala spolu s dalšími archiváliemi do muzea v Klatovech, odkud byla vydána v roce 2014.

Originální názvy knih jsou převzaty buď z titulních listů, nebo ze štítků na přední straně desek, případně ze štítků na hřbetě. Nečitelné části jsou uvedeny v hranatých závorkách, stejně tak i rozváděné zkratky a doplněné části textu. Časový rozsah byl v případě pozemkových knih stanoven s ohledem na skutečnost, že byly roku 1850 převzaty okresním soudem, takže pokud se do nich psalo i nadále, byla datace posledního zápisu uvedena v kulatých závorkách jako *posterius*, protože příslušný zápis již nebyl proveden původcem fondu.

Část úředních knih je opatřena původními signaturami dle systému zavedeného patrně roku 1803. Uspořádány však byly podle platné metodiky pro zpracování fondů velkostatků. Náhradou za jejich „vyjmutí“ z původního registraturního systému byla vytvořena konkordanční tabulka (viz příloha č. 3), do níž byly zaneseny i signované spisy a účty.

Ve fondu dochovaný spisový materiál má do jisté míry specifický charakter vyplývající z prolínání běžné velkostatkové agendy se záležitostmi maltézského řádu, jeho ústředí v Praze a některých komturů. Tato skutečnost si vyžádala vytvoření zvláštních tematických skupin. Standardním způsobem byly zvláště vyčleněny spisy manipulované do roku 1850 podle registraturního plánu zavedeného zřejmě roku 1803. Zvláštní skupina byla také vytvořena pro signovanou hospodářskou korespondenci po roce 1850 členěnou podle ročníků a čísel jednacích. Ostatní spisy pak byly zařazeny do kategorie nemanipulovaných a zde rozděleny

do skupin: 1. *Záležitosti majitelů a uživatelů statku* (míněno maltézského řádu a jím dosazovaných komturů), 2. *Správa statku jakožto maltézské komendy*, která reflektuje specifický charakter spisového materiálu (písemnosti související s předáváním a uvolňováním komendy a kontrolou její hospodářské situace vyššími řádovými orgány), a konečně do skupiny 3. *Vlastní správa statku*.

Při pořádání spisů byly vytříděny archiválie, které do fondu provenienčně nepatří, neboť pochází z činnosti stejnojmenného velkostatku na Žatecku. Tyto archiválie o časovém rozsahu 1793–1801 a metráži 0,03 bm (1 balík) byly na základě protokolu č. j. SOAP/005-0085/2015 ze dne 4. února 2015 převedeny do péče Státního oblastního archivu v Litoměřicích, do fondu *Velkostatek Měcholupy* (EL NAD 199).

Účetní materiál, přesněji řečeno hospodářské účty, byl rozdělen do tří časových úseků. Rozhodujícím kritériem byly znaky ukazující na to, že vždy konkrétní skupina účetního materiálu tvořila jednu soustavu. Časová rozmezí jednotlivých úseků jsou stanovena podle časových rozmezí dochovaného materiálu do nich zařazeného. V úvahu byl vzat také účetní materiál uložený ve fondu *Řád maltézský, české velkopřevorství – Praha* v Národním archivu. Nutno ještě zdůraznit specifický rys účetnictví maltézského řádu, a to trvání účetního roku vždy od 1. května jednoho roku do 30. dubna roku následujícího („maltézský rok“, viz kapitola I.), což souviselo s tím, že k uvedeným datům byly komendy uprazdňovány a předávány novým uživatelům (komturům), případně též pronajímány.

Při pořádání fondu byly dvě ze tří původně evidovaných map vyřazeny a předány do fondu *Lesní závod Nepomuk* uloženého ve Státním oblastním archivu v Plzni, pracoviště Klášter u Nepomuka, protože bylo zjištěno, že vznikly až v době, kdy velkostatek Měcholupy již neexistoval.

Ve fondu se rovněž nacházejí archiválie, jejichž souvislost s ním není zcela jasná, nebo je nelze jednoznačně zařadit. Proto byly vytvořeny dvě skupiny nazvané jako *Varia*, z nichž do první je zařazen spisový materiál uvedeného charakteru, do druhé pak blíže neurčený pomocný účetní materiál.

Během pořádacích prací nebylo ve fondu skartováno. Fond byl přemanipulován a některé evidenční jednotky přehodnoceny, což přineslo změny v jejich počtu a celkové metráži fondu.

Místní jména jsou v inventáři používána podle *Statistického lexikonu obcí České republiky* z roku 2013. Německé nebo již nepoužívané tvary místních jmen a jejich dnešní znění jsou uvedeny v příloze č. 3.

Inventář je opatřen osobním, zeměpisným a věcným rejstříkem.

IV. Stručný rozbor obsahu archivního fondu

I přes torzovitý charakter některých částí fondu, především účtů, je fond *Velkostatek Měcholupy* badatelsky velice zajímavý a dobře využitelný. Pro rodopisce a zájemce o život a hospodářskou situaci venkovského lidu na Klatovsku poslouží ucelený soubor pozemkových knih dochovaných již od roku 1659 (inv. č. 27) a dále ještě soupisy lidu z let 1775 a 1829 (inv. č. 19–20).

Nejstarší a zároveň jednu z nejcennějších archiválií ve fondu představují dílčí cedule statku Měcholupy z roku 1588 (inv. č. 1–3), byť neúplně dochované. Přesto poskytují zajímavý obrázek především o rozsahu a příslušenství statku v době, kdy jej vlastnili Sedlečtí z Újezdce. Dílčí cedule obsahují rovněž soupis poddaných hospodářů přidělených k jednotlivým dílům, což může být opět využito genealogy. Badatelská pozornost se již zaměřila na popis panského sídla – tvrze a jeho provozně-hospodářského zázemí, který dílčí cedule také obsahují, a které vhodně doplňují údaje z odhadů statku z let 1625 a 1628 (inv. č. 4–5). Pro dějiny staveb je fond *Velkostatek Měcholupy* vůbec velmi užitečným a bohatým zdrojem informací. Je to dáno především specifiky vyplývajícími ze skutečnosti, že Měcholupy byly po více než dvě století v majetku řádu maltézských rytířů, jehož hodnostáři (komtuři) byli pouze uživateli zdejší komendy. To znamená, že byl důkladně dokumentován proces předávání a uprazdňování komendy a v pravidelných intervalech prováděna kontrola stavu komendy a jejího hospodářství ze strany vyšších řádových orgánů (velkopřevorství, generálního receptorátu). Písemné výstupy, především předávací a vizitační (v řádové terminologii meliorační) protokoly, jsou ve fondu hojně zastoupeny (inv. č. 14–18, 70–71), ať ve formě úředních knih nebo spisového materiálu. Badatel zde tudíž může vcelku systematicky a do značných podrobností sledovat třeba vývoj a proměny komturských obydlí („starého“ a „nového“ zámku) či patronátních staveb (kaple sv. Apollonie) a jejich vnitřního vybavení. Podobný charakter má rovněž ve fondu dochovaný hospodářský inventář z roku 1758 (inv. č. 8), obsahující mimo jiné i seznam spisů v archivu komendy, a dále kabreum (komplexní popis komendy a jejich příslušenství) z roku 1717 (inv. č. 6) a na způsob kabrea vytvořený popis komendy z roku 1800 (inv. č. 7). Jeho porovnáním s melioračním protokolem z roku 1805 (inv. č. 15) získá badatel kupříkladu vcelku slušnou představu o chronologii a průběhu výstavby dnes již neexistujícího „nového“ zámku v Měcholupech za komtura Leopolda Strasolda.

Ze spisového materiálu stojí za pozornost některé poněkud se vymykající jednotliviny, zejména ze skupiny *Záležitosti majitelů a uživatelů statku*, kupříkladu zpráva o dovozu rozinek z Řecka (inv. č. 54), akta týkající se příplutí anglické válečné lodi do maltského přístavu (inv. č. 55–56) či relace o střetu maltézských lodí s alžírskými piráty u Tunisu (inv. č. 57). Zajímavé jsou také soupisy osob k zařazení do řádové sanitní služby (inv. č. 69) nebo seznam zajců vydaných roku 1893 správou maltézského velkostatku ve Strakonicih různých představitelům místní honorace, příznivcům a spolupracovníkům řádu (inv. č. 91).

Účetní materiál se dochoval velmi torzovitě, přesto se i v této oblasti najdou badatelsky zajímavé archiválie, kupříkladu účetní přílohy k důchodnímu deníku z maltézského účetního roku 1869–1870 (inv. č. 140, kar 12), v nichž lze zachytit renovaci, adaptaci a přestavbu obytných, hospodářských budov a kaple sv. Apollonie v Měcholupech komturem Otheniem Lichnowským.

V. Záznam o uspořádání archivního fondu a zpracování archivní pomůcky

Archivní fond *Velkostatek Měcholupy* o časovém rozsahu 1588–1938 uspořádal v období od dubna do listopadu 2014 Mgr. Vladimír Červenka ve Státním oblastním archivu v Plzni, pracoviště Klášter. Inventář sestavil a úvod k němu napsal rovněž Mgr. Vladimír Červenka.

V Klášteře 22. 10. 2015

Mgr. Vladimír Červenka

Seznam použitých pramenů a literatury

Nevydané prameny:

AHMP, *Sbírka matrik*, sign. VO O14,

dostupné z <www.ahmp.cz/index.html?wstyle=2&catalogue=1>.

ANM, *Sbírka CH – Genealogická sbírka Vratislava z Mitrovic*, kart. č. 25, Sedlecký z Újezdce.

ANM, *Sbírka H – Genealogická sbírka*, kart. č. 43, z Olbramovic, Čejka.

NA, fond *Desky zemské větší 80*, D 11 – D 16, 314, Q 7 – Q 9.

NA, fond *Řád maltézský – české velkopřevorství, Praha, Spisy a knihy*, kart. č. 644, inv. č. 1847, kart. 648, inv. č. 1851.

NA, *Sbírka genealogická Dobřenského*, inv. č. 173, 480, 931.

NA, *Sbírka genealogicko-heraldická Wunschwitzova*, inv. č. 185, 859.

SOA v Plzni, *Sbírka matrik západních Čech*, sign. Předslav 01–02, 05, 14–17, dostupné z <www.portafontium.cz>.

SOA v Plzni, fond *Velkostatek Lázně Kynžvart*, fasc. č. 116, inv. č. 527, sign. II. Hptabt. No III, Tom. 21.

SOA v Plzni, fond *Západočeské státní lesy Plzeň /nezpracováno/*, kart. č. 238, sign. 379/48, A-5.

SOkA Klatovy, fond *Škola Předslav*, inv. č. 101, sign. ŠK 237 (*Pamětní kniha školy Předslavské, 1880–1938*), dostupné z <www.portafontium.cz>.

Vydané prameny

Archiv český. Díl III. Praha, 1844, s. 470, č. 33, s. 512–513, č. 333, s. 526, č. 427.

Archiv český. Díl XXXII. Praha, 1915, s. 290–291, č. 4069, s. 343, č. 4123, s. 617, č. 4975, s. 638, č. 5048 a 5049.

Archiv český. Díl XXXIII. Praha, 1918, s. 230, č. 5908, s. 236, č. 5928, s. 339, č. 6212, s. 538, č. 6889 a 6890, s. 542, č. 6908, s. 543, č. 6909.

Archiv český. Díl XXXVII/2. Praha, 1941, s. 940, č. 2, s. 1093 a 1094, č. 82 a 84.

BURDOVÁ, Pavla – CULKOVÁ, Dagmar – ČÁŇOVÁ, Eliška – LIŠKOVÁ, Marie – RAJTORAL, František (edd.). *Tereziánský katastr český*. Svazek 3 – *Dominikál*. Praha, 1970, s. 230, č. 639.

ČADKOVÁ, Iva – ZAHRADNÍKOVÁ, Magda (edd.). *Berní rula*. Svazek 24–25 – *Kraj Plzeňský*. II–III. díl. Praha, 2002–2003, s. 545, 844–847, 875–876.

ČERNÝ, Jiřík. *Formy a Notule Listův všelijakých, jichž jeden každý v potřebách svých rozličných platně potřebovati můž, Přitom také jest i Tytulář Stavuo v Duchovního i Světského v nově sebrany a vytištěny*. Staré Město pražské, 1572.

EMLER, Josef (ed.). *Ein Bernaregister des Pilsner Kreises vom Jahre 1379*. Prag, 1876, s. 11, č. XXIII.

EMLER, Josef (ed.). *Pozůstatky desk zemských Království českého r. 1541 pohořelých*. Díl I. Praha, 1870, s. 136, č. 95.

ERBEN, Karel Jaromír (ed.). *Regesta diplomatica nec non epistolaria Bohemia et Moraviae*. Pars I., annorum 600–1253. Pragae, 1855, s. 534, č. 1133.

CHALUPA, Aleš – LIŠKOVÁ, Marie – NUHLÍČEK, Josef – RAJTORAL, František (edd.). *Tereziánský katastr český*. Svazek 2 – *Rustikál (kraje K–Ž)*. Praha, 1966, s. 22–23, č. 639.

KOL. AUTORŮ (edd.). *Soupis česky psaných listin a listů do roku 1526*. Díl I, svazek 1/2. Praha, 1974, s. 405, č. 1728

MARAT, František (ed.). *Soupis poplatnictva 14 krajův Království českého z r. 1603*. *Věstník Královské české společnosti nauk*. Třída filosoficko-historicko-jazykozpytná, roč. 1898, s. 62.

MENČÍK, Ferdinand (ed.). *Paměti Jana Jiřího Haranta z Polžic a Bezdržic od roku 1624 do roku 1648*. Praha, 1897, s. 13.

PLACHT, Otto. *Odhad majetku stavu království českého z r. 1557*. *Věstník Královské české společnosti nauk*. Třída filosoficko-historicko-filologická, roč. 1947, s. 72, č. 2.

SEDLÁČEK, August (ed.). *Rozvržení sbírek a berní roku 1615 dle uzavření sněmu generálního nejvyššími berníky učiněné*. Praha, 1869, s. 50, č. 16, s. 53, č. 94, s. 55, č. 146.

VAVROUŠKOVÁ, Anna (ed.). *Desky zemské Království českého*. Řada I., kvaterny trhové, svazek 2., kvatern trhový běžný červený od léta 1542–1543. Praha, 1935, s. 120, č. 265.

ZAHRADNÍKOVÁ, Magda (ed.). *Soupis poddaných podle víry z roku 1651 : Plzeňsko – Klatovsko*. Svazek 1–2, Praha, 2003, s. 293–295, 335, 431–432.

Literatura

BEDNÁŘ, Jan – RYKL, Michael – ÚLOVEC, Jiří. Historický a stavební vývoj tvrže v Němčicích u Klatov. *Západočeský historický sborník*, 1996, roč. 2, s. 35–37.

BÍLEK, Tomáš Václav. *Dějiny konfiskací v Čechách po r. 1618*. Část I.–II. Praha, 1882–1883, s. 60–61, 1105–1106.

CIHLÁŘ, Tomáš. *Pošumavské pivovary : Po stopách starých pivovarů a pivovárků západního Pošumaví aneb od Albrechtic až do Žichovic*. Sušice, 2003, s. 69.

ČERNÝ, Václav. *Slovníček archivní terminologie II : Názvosloví pro zemědělsko-lesnické archivy*. Praha, 1955.

ČERVENKA, Vladimír. Maltézští rytíři v jihozápadních Čechách : Komendy Měcholupy, Obytce, Dožice a specifika jejich obsazování, držby a správy. *Západočeské archivy*, 2014, roč. V, s. 28–31 .

DVORSKÝ, František. Příspěvky k dějinám církevním III. *Sborník historický*, 1884, roč. 2, s. 282, 285.

FANTA, Gustav. *Statistik und Beamten-Schematismus des Grossgrundbesitzes und der landwirtschaftlichen Industrien Böhmens*. Prag, 1891, s. 378–379

Handbuch des Königreichs Böhmen. (Ročníky 1844, 1845, 1846, 1847).

LUSTIG, Rudolf – SVĚTNIČKA, František. *Schematismus velkostatků v Čechách*. Praha, 1933, s. 707–708.

MYŠKA, Milan a kol. *Historická encyklopedie podnikatelů Čech, Moravy a Slezska do poloviny XX. století*. Díl II. Ostrava, 2008, s. 374–376.

PROCHÁZKA, Johann F. *Topografisch-statistischer Schematismus des Grossgrundbesitzes im Königreiche Böhmen, zugleich Adressenbuch sämtlicher bei demselben angestellten Beamten, des Forstpersonals u. s. w.* Prag, 1880, s. 249.

PROCHÁZKA, Johann F. *Beamten-Schematismus des Grossgrundbesitzes im Königreiche Böhmen. Adressen sämtlicher bei der Oekonomie, Forstwirtschaft und Industrie angestellten Beamten, Pächter u. s. w.* Prag, 1887, s. 186.

PROCHÁZKA, Johann F. *Topographisch-statistischer Schematismus des Grossgrundbesitzes im Königreiche Böhmen, zugleich Adressenbuch sämtlicher bei demselben angestellten Beamten, des Forstpersonals, u. s. w.* Prag, 1891, s. 377–378.

Rangs-Liste und Personal-Status des hohen souverainen Johanniter-Ordens im Grosspriorate von Böhmen. (Ročníky 1867, 1868, 1870).

Rangs-Liste und Personal-Status des hohen souverainen Malteser-Ritter-Ordens im Grosspriorate von Böhmen. (Ročníky 1876, 1877).

Rangs-Liste und Personal-Status des hohen souverainen Malteser-Ritter-Ordens im Grosspriorate von Böhmen und Österreich. (Ročníky 1888, 1891, 1892–1896, 1898–1900, 1902, 1905, 1907, 1912, 1916).

SEDLÁČEK, August. *Českomoravská heraldika : Část zvláštní*. Praha, 1925, s. 171.

SEDLÁČEK, August. *Hrady, zámky a tvrze Království českého*. Díl IX. Praha, 1891, s. 167–168.

SCHALLER, Jaroslaus. *Topographie des Königreichs Böhmen*. Zwoelfter Theil – Klattauer Kreis. Prag und Wien, 1789, s. 162.

Schematismus für das Königreich Böhmen. (Ročníky 1805, 1812, 1829, 1831, 1833, 1834, 1835, 1836, 1837, 1838, 1839, 1840, 1841, 1842).

SOMMER, Johann Gottfried. *Das Königreich Böhmen; statistisch-topographisch dargestellt*. Siebenter Band – Klattauer Kreis. Prag, 1839, s. 264–267.

Statistický lexikon obcí České republiky 2013. Praha, 2013.

TITTEL, Ignaz. *Schematismus des Grossgrundbesitzes und grösserer Rustikalgüter*. Prag, 1900, s. 643.

TITTEL, Ignaz. *Schematismus landtäflicher Güter, grösserer Rustikalwirtschaften, Beamten und Pächter*. Prag, 1910, s. 475.

TITTEL, Ignaz. *Schematismus und Statistik des Grossgrundbesitzes und grösserer Rustikalgüter im Königreiche Böhmen*. Prag, 1906, s. 697–698.

TRAJER, Johann. *Historisch-statistische Beschreibung der Diöcese Budweis*. Budweis, 1862, s. 206–207, 235–237.

ÚLOVEC, Jiří. *Hrady, zámky a tvrze Klatovska*. Praha, 2004, s. 154–155.

ÚLOVEC, Jiří. Panská sídla v Otíně a Předslavi u Klatov. *Minulostí západočeského kraje*, 2001, roč. XXXVI, s. 32.

ÚLOVEC, Jiří. Vrchnostenská sídla v Čachrově a Březí. *Západočeský historický sborník*, 1999, roč. 5, s. 83.

VANĚK, Ferdinand – HOSTAŠ, Karel. *Soupis památek historických a uměleckých v Království českém od pravěku do začátku XIX. století. VII – Politický okres klatovský*. Praha, 1899, s. 115.

VÁŇOVÁ, Ladislava. Twrz we wsy Mecholupach stara a twrz nowa : Neznámé dílčí cedule měcholupského panství 1588, 1625 a 1628. *Sborník prací z historie a dějin umění*, 2013, č. 7, s. 247–258.

VÁŇOVÁ, Ladislava – ROŽMBERSKÝ, Petr, Stará a Nová tvrz ve vsi Měcholupach v popisech z let 1588, 1625, 1628. *Hláska : Zpravodaj Klubu Augusta Sedláčka*, 2014, roč. XXV, č. 3, s. 34–39.

VOŽENÍLEK, Jan. *Předběžné výsledky československé pozemkové reformy : Země Česká a Moravskoslezská*. Praha, 1930, s. 49.

WASKOVÁ, Marie. *Velkostatek Obytce 1732–1939. Inventář* (tiskem nepublikovaná archivní pomůcka č. 662). Státní oblastní archiv v Plzni, 2011.

Příloha č. 1: Seznam použitých zkratk

AHMP	Archiv hlavního města Prahy
ANM	Archiv Národního muzea
AP	archivní pomůcka
bm	běžný metr
č.	číslo
č. j.	číslo jednací
č. o.	část obce
ed., edd.	editor, editoři
EL NAD	evidenční list národního archivního dědictví
ev. j.	evidenční jednotka
fasc.	fascikl
ha	hektar
hl	hektolitr
inv. č.	inventární číslo
kar	karton
kart.	karton
KP	kniha přírůstků
map	mapa
NA	Národní archiv
okr.	okres
předch.	předchozí
Sar	Státní archiv (spisová značka)
sign.	signatura
SOA	Státní oblastní archiv
SOKA	Státní okresní archiv
ukn	úřední kniha

Příloha č. 2: Struktura archivního fondu

	Časový rozsah	Inv. č.	Počet ev. j.
I. KNIHY			
<u>A) Dominikální agenda</u>	1588–1867	1–18	18 ukn
<u>B) Přenesená agenda</u>			
1. Správa politická	1775–1837	19–22	4 ukn
2. Soudní agenda			
a) Dominikální knihy	1788–1867	23–26	4 ukn
b) Rustikální knihy	1659–1850 (1879)	27–39	13 ukn
c) Dokladové knihy	1799–1850 (1877)	40–46	7 ukn
II. SPISOVÝ MATERIÁL			
<u>A) Manipulované spisy do roku 1850</u>	1800–1837	47–51	1 kar
<u>B) Registratura po roce 1850 řazená dle čísel jednacíh</u>	1856–1900	52	½ kar
<u>C) Nemanipulované spisy</u>			
1. Záležitosti majitelů a uživatelů statku	[1700]–1768	53–62	½ kar
2. Správa statku jakožto maltéžské komendy	1727–1918	63–71	2 kar
3. Vlastní správa statku			
a) Dominikální agenda			
1. <i>Majetkové záležitosti</i>	(1751) 1757–1926	72–79	1 kar
2. <i>Hospodářské záležitosti</i>	1750–1923	80–93	1 ¼ kar
b) Přenesená agenda	1765–[1910]	94–99	½ kar
4. Varia	[1850]–[1920]	100	¼ kar

	Časový rozsah	Inv. č.	Počet ev. j.
III. ÚČTY			
<u>A) Hospodářské účty</u>			
1. Hospodářské účty do roku 1834			
a) <u>Společné účty pro více úřadů</u>	1767–1800	101–104	2 ukn, ¼ kar
b) <u>Důchodní a pivní úřad</u>	1769–1832	105–109	½ kar
c) <u>Skladištní, lesní a rybniční úřad</u>	1769–1834	110–114	¼ kar
d) <u>Dobytčí úřad</u>	1769–1800	115–117	¼ kar
e) <u>Obroční úřad</u>	1754–1834	118–123	½ kar
2. Hospodářské účty z let 1837–1852	1837–1852	124–131	3 ukn, ½ kar
3. Hospodářské účty po roce 1852			
a) <u>Důchodní účty</u>	1859–1927	132–150	6 ukn, 6 kar
b) <u>Souhrnné naturální účty</u>	1856–1916	151–158	6 ukn, 1 ¼ kar
c) <u>Obroční účty</u>	1863–1920	159–167	1 ukn, ¼ kar
d) <u>Dobytčí účty</u>	1858–1911	168–175	½ kar
e) <u>Pivní účty</u>	1869–1875	176–177	méně než ¼ kar
f) <u>Lesní účty</u>	1858–1907	178–180	½ kar
g) <u>Stavební účty</u>	1777–1921	181–183	½ kar
<u>B) Účty přenesené agendy</u>			
1. Patronátní účty	1805–1891	184–187	1 ukn, ¼ kar
2. Sirotčí účty	1821–1848	188	½ kar
<u>C) Varia</u>	[1800]–[1930]	189	¼ kar
IV. MAPY	1938	190	1 map

Příloha č. 3: Konkordanční tabulka

Skupina	Fach/Fasc./č.	Obsah	inv. č.
Jus Dominicale	V/I	Roční vyúčtování sirotčích peněz s přílohami, ročníky 1828, 1829, 1830	188
Jus Dominicale	VIII/I/2	Pozemková kniha pro obce Domažličky, Hůrka, Makov, Měcholupy, Pečetín, Petrovičky, Těšnice, Třebíšov, Újezdec a Zbyslav, (1723) 1748–1810	29
Jus Dominicale	VIII/I/3	Pozemková kniha pro obce Domažličky, Hůrka, Makov, Měcholupy, Pečetín, Petrovičky, Těšnice, Třebíšov, Újezdec a Zbyslav, 1787–1816	30
Jus Dominicale	VIII/I/4	Pozemková kniha obce Měcholupy, 1803–1850 (1878)	34
Jus Dominicale	VIII/I/5	Pozemková kniha obce Újezdec, 1803–1849 (1876)	39
Jus Dominicale	VIII/I/6	Pozemková kniha obce Domažličky, 1803–1849 (1879)	31
Jus Dominicale	VIII/I/9	Pozemková kniha obce Hůrka, 1803–1838 (1879)	32
Jus Dominicale	VIII/I/10	Pozemková kniha obce Třebíšov, 1803–1848 (1879)	38
Jus Dominicale	VIII/I/11	Pozemková kniha obce Petrovičky, 1804–1849 (1878)	36
Jus Dominicale	VIII/I/13	Pozemková kniha obce Těšnice 1807–1847 (1879)	37
Jus Dominicale	VIII/II/1	Kniha dlužních úpisů I., 1799–1827	41
Jus Dominicale	VIII/V/1	Kniha kvitancí I., 1803–1833	43
Contributionale	III/I/1	Pozemková kniha pro obce Domažličky, Makov, Měcholupy, Petrovičky, Třebíšov a Újezdec, 1659–1709 (1723)	27
Oeconomicum	II/1	Popis komendy Měcholupy, 1800	7

Oeconomicum	VII/III	Hospodářské záležitosti, 1800–1837	47
Publicum	V/I	Patronátní záležitosti, 1810	48
Publicum	V/II	Knihy ročních vyúčtování kaple sv. Apollonie v Měcholupech, 1805–1874	184
Publicum	VIII/II/57	Soupis lidu statku Měcholupy, 1775	16
Publicum	VIII/III/78	Soupis lidu statku Měcholupy, 1829	17
Publicum	VIII/VII	Zhosty, 1819–1833	49
Publicum	XII/II	Stabilní katastr, 1816–1837	50
Publicum	XII/II/3	Popis hranic komendy Měcholupy, 1742	9
Publicum	XII/II/9	Popis hranic stabilního katastru obci komendy Měcholupy, 1837	22
Publicum	XII/III/1	Popis hranic mezi dominikálními a rustikálními pozemky komendy Měcholupy, (1801) 1802	10
Judiciale	II/III	Žádost Benedikta Kučery z Vlčího o peníze ze sirotčí pokladny a příslušný soudní nález, 1829	51

Příloha č. 4: Dnešní a německá či již nepoužívaná znění místních jmen

Dnešní znění:

Domažličky (č. o. Bolešiny, okr. Klatovy)

Hůrka (č. o. Předslav, okr. Klatovy)

Kamýk (č. o. Švihov, okr. Klatovy)

Makov (č. o. Předslav, okr. Klatovy)

Měcholupy (č. o. Předslav, okr. Klatovy)

Pečetín (č. o. Bolešiny, okr. Klatovy)

Petrovičky (č. o. Předslav, okr. Klatovy)

Těšnice (č. o. Švihov, okr. Klatovy)

Třebíšov (č. o. Předslav, okr. Klatovy)

Újezdec (č. o. Bolešiny, okr. Klatovy)

Vlčí (okr. Plzeň-jih)

Zbyslav (č. o. Plánice, okr. Klatovy)

Německé či nepoužívané znění:

Domaschlitzel, Domaslitz, Domazlitzl,
Domažliczek, Domažliček Domažlitzel
Tomašiček

Hurka

Kamegken, Kamenik, Kameyk

Makovy, Makow

Měcholup, Mieholub, Miecholup

Pečetíno, Peczetin, Petschetin

Klein Petrowitz, Klein Petrowitzel, Malé
Petrovice, Malé Petrovičky, Petroviček,
Petrowitzl

Tieschnitz, Tieschnitzel, Tiessnizl

Střebischow, Strzebischow, Stržebischow,
Strzebissow, Střebišov, Tržebischow,
Třebišov

Augezdecz, Augezdel, Aujestetz, Aujezdl,
Oujevec, Oujezdec

Wltschy

Sbislau, Sbislaw, Zbislav, Zbislaw

Německé či nepoužívané znění:

Augezdecz, Augezdel, Aujestetz, Aujezdl

Domaschlitzel, Domaslitz, Domazlitzl,

Domažlicžek, Domažliček Domažlitzel

Hurka

Kamegken, Kamenik, Kameyk

Klein Petrowitz, Klein Petrowitzel,

Makovy, Makow

Malé Petrovice, Malé Petrovičky

Měcholup, Mieholub, Miecholup

Oujevec, Oujezdec

Peczetin, Pečetino, Petschetin

Petroviček, Petrowitzl

Sbislau, Sbislaw

Střebischow, Strzebischow, Stržebischow,

Strzebissow, Střebišov

Tieschnitz, Tieschnitzel, Tiessnizl

Tomašiček

Trzebischow, Třebišov

Wltschy

Zbislav, Zbislaw

Dnešní znění:**Újezdec** (č. o. Bolešiny, okr. Klatovy)**Domažličky** (č. o. Bolešiny, okr. Klatovy)**Hůrka** (č. o. Předslav, okr. Klatovy)**Kamýk** (č. o. Švihov, okr. Klatovy)**Petrovičky** (č. o. Předslav, okr. Klatovy)**Makov** (č. o. Předslav, okr. Klatovy)**Petrovičky** (č. o. Předslav, okr. Klatovy)**Měcholupy** (č. o. Předslav, okr. Klatovy)**Újezdec** (č. o. Bolešiny, okr. Klatovy)**Pečetín** (č. o. Bolešiny, okr. Klatovy)**Petrovičky** (č. o. Předslav, okr. Klatovy)**Zbyslav** (č. o. Plánice, okr. Klatovy)**Třebíšov** (č. o. Předslav, okr. Klatovy)**Těšnice** (č. o. Švihov, okr. Klatovy)**Domažličky** (č. o. Bolešiny, okr. Klatovy)**Třebíšov** (č. o. Předslav, okr. Klatovy)**Vlčí** (okr. Plzeň-jih)**Zbyslav** (č. o. Plánice, okr. Klatovy)

Příloha č. 5: Přehled zjištěných majitelů a úředníků statku Měcholupy

Osobní jména majitelů, uživatelů, nájemců a úředníků nejsou počestřována a jsou uváděna v podobě, v jaké se vyskytují v pramenech a literatuře. Kurzíva vyznačuje data příslušné písemné zmínky, která ovšem nemusí být totožná se skutečným počátkem nebo koncem držby statku či výkonu funkce.

Majitelé

<i>1245</i>	Amcha z Měcholup
<i>1379–1385</i>	Arnošt, Přibík a Jan z Měcholup
<i>1457</i>	Otík z Měcholup
<i>1458</i>	Arnošt z Měcholup
<i>1464</i>	Justina, vdova po Arnoštovi z Měcholup
do roku 1464	Sobin z Jindřichovic
od roku 1464	Přibík z Jindřichovic
<i>1518</i>	Václav Apolon ze Žihobec
<i>1522–1535</i>	Bernart Barchanec z Baršov
<i>1536–1537</i>	Volf Sedlecký z Újezdce
do roku 1544	Markéta Sedlecká z Pruku, vdova po Volfovi a poručnice
<i>1556–1572</i>	Kryštof Sedlecký z Újezdce
do roku 1588	Sezima, Volf a Vilém Sedlečtí z Újezdce, synové Kryštofa, společně
<i>1588–1589</i>	Sezima Sedlecký z Újezdce – ½ statku
<i>1589–1629</i>	město Klatovy – Sezimova ½ statku
<i>1615</i>	Apollonie Čejková z Chudenic s manželem Janem Adamem Čejkou z Olbramovic na Němčicích
<i>1588–1624</i>	Volf Sedlecký z Újezdce – ½ statku
<i>1624–1625</i>	Vilém Sedlecký z Újezdce – Volfova ½ statku
<i>1625–1647</i>	Apollonie Čejková z Chudenic – kupuje Volfovu ½ statku a opět Měcholupy sjednocuje
<i>1647–1659</i>	Alžběta Zuzana Pechiová z Račina s manželem Franzem Pechiem von Wirsperg

1659–1676	Jan Markvart Koc z Dobrše († 1679) s manželkou Ludmilou Kateřinou z Račina († 1678)
1676–1692	Adam Humprecht Fortunat Koc z Dobrše, syn Jana Markvarta a Ludmily Kateřiny
1692–1696	Franz Nikolaus hrabě von Morzin
1696–1925	řád maltézských rytířů – komenda Měcholupy (přehled komturů viz zvláštní seznam níže)
1717–1727	Johann Jakob Mayer, nájemce komendy
1755–1759	Jan Václav Malý, nájemce komendy
1778–1780	Martin Adalbert Matzura, nájemce komendy
1782–1783	Franc Vrba Nymburský, nájemce komendy
1784	Franc Ržežabek, nájemce komendy
1925–1945	JUDr. Jan Třebický
1925–1933	Ida Kratochvílová, rozená Stenzlová, švagrová Jana Třebického
1945–1948	JUDr. Jan Třebický, syn JUDr. Třebického, zástupkyně Otilie Suchomelová

Komtuři maltézského řádu v Měcholupech a jejich zplnomocněnci

1696–1707	kardinál Leopold Karl hrabě von Kollonitsch, <i>od roku 1656 jako komtur v Chebu, současně komtur v Mailbergu, arcibiskup v Ostřihomi a uherský primas</i>
1709–1727	Franz Anton Ignaz hrabě von Königsegg-Rothenfels, <i>současně titulární převor v Uhersku, komtur ve Střihomi, Dívčím Hradu, Reichenbachu a Losově</i> Zplnomocněnec: Johann Jakob Mayer, 1714, později nájemce komendy
1727–1746	Václav Joachim svobodný pán Čejka z Olbramovic, <i>od roku 1744 český velkopřevor</i>
1746–1767	Octavian Karl Nikolaus hrabě von Sinzendorf-Friedau, <i>současně bailli v Dožicích, komtur Malé Olešnici, Goldbergu, Lembergu a Mellingu</i> Zplnomocněnec: Georg Kaspar Müller, 1746–1748, Franz Jakob Holzhauser 1750–1755, Tobiáš Jan Lithomiský, 1759

1768–1776	Anton Johann Nepomuk hrabě von Hamilton
1777–1788	Philipp Joseph Franz hrabě von Sinzendorf und Thannhausen, <i>současně bailli v Dožicích, komtur v Goldbergu, Lembergu a Střihomi</i> Zplnomocněnec: Johann Ernst Winckler, 1778
1788–1791	Joseph Maria hrabě Colloredo-Mels-Wallsee, <i>současně bailli v Dožicích a komtur v Mailbergu</i>
1791–1798	Michael Johann Ignaz Anton hrabě Wallis auf Carrighmain, <i>současně komtur v Brně</i> Zplnomocněnec: Ondřej Kovář, 1795
1799–1809	Leopold Nikolaus Joseph hrabě Strasoldo von Villanova, <i>současně komtur v Dívčím Hradu</i> Zplnomocněnec: Anton Karl svobodný pán von Königsbrun, 1799–1800, Johann Wiedersperger von Wiedersperg, 1802–1804
1810–1816	Jan Nepomuk Karel hrabě Kolowrat-Krakowský
1820–1826	Karl Borromäus Joseph hrabě von Morzin, <i>současně komtur v Opavě</i>
1826–1833	Alois Joseph Franz kníže von und zu Liechtenstein
1835–1847	František Xaver Hercules hrabě Kolowrat-Krakowský
1847–1850	Gustav Adolf hrabě von Neipperg
1852–1866	Albrecht Leopold Johann hrabě Clam-Martinitz
1867–1875	Othenio Bernhard Julius hrabě Lichnowsky-Werdenberg, <i>od roku 1874 český velkopřevor</i>
1876–1889	Anton Karl Maria svobodný pán Skrbensky
1889–1912	Karl Wilhelm Georg von Walterskirchen, svobodný pán zu Wolfsthal
1912–1925	Karl Emanuel Adolf svobodný pán von Salis-Samaden

Úředníci

Do roku 1850

A) Inspektoři

1748–1756	Johann Georg Hoch
1768	Johann Nepomuk Rosol
1784–1794	Joseph Anton Cölestin (z Freyfeldu)
1805–1806	Thaddäus Kubik
1806–1822	Martin Lendl, bývalý správce statku

B) Vrchní úředníci

před rokem 1648	Václav Papež, hejtman
1668–1671	Jan Samuel Kratina, hejtman
1690	Vojtěch Vyskočil, hejtman
1698–1701	Šťastný, hejtman
1703	Antonín Veselý, hejtman
1710	Johann Bartholomäus Würtmar, hejtman
před rokem 1714	N. Frümbl, hejtman
1714	Jan Řehoř Schön, hejtman
1720	Václav Knobloch, hejtman
1722–1724	Romedius Mayer, hejtman
1727–1737	Šimon Jakub Staněk, správce
1740–1755	Johann Mathias Kobes (Gobes), správce
1764–1768	Joseph Ferdinand Töpner, správce (ředitel), předtím důchodní
1768–1777	Martin Adalbert Matzura, ředitel, poté nájemce komendy
1783–1804	Martin Lendl, správce, 1806–1822 inspektor
1804–1806	Franz Siebenhiner, správce
1806	Ondřej Hostlovský, správce
1807–1829	Josef Konečný, správce, předtím obroční
1830–1865	Josef Březina, správce († 19. 3. 1870 na odpočinku v Předslavi)

C) Důchodní

1737–1747	Daniel Lorenc Jablonka, předtím písař komtura Čejky
1747–1750	Anton Stöcholtzer
1752–1755	Jan Václav Malý, poté nájemce komendy
1760–1764	Joseph Ferdinand Töpner, poté správce

D) Obroční

1719	Konrad Mayer
1800–1805	Josef Konečný, poté správce

E) Purkrabí

[1806]–[1822]	Kajetán Vencalík, „purkrabí a spolu sládek“
---------------	---

F) Justiciáři

1801–1822	Johann Albert
1823–1850	Vincenz Heinrich

G) Kontroloři

1796–1799	Adam Hawlowitz
1799–1800	Wenzel Tetauer

H) Písaři, aktuáři

1643–1649	Adam, písař
1759	Josef Malý, písař
1765	Johannes de Albert, písař
1800–1806	Anton Goller, úřední písař, kancelářský, aktuár
1809–1811	Anton J. Pollak, kancelářský, aktuár
1814–1816	Johann Krzepella, úřední písař, právní aktuár
do roku 1821	Jan Czubert, kancelářský
1821	Wenzel Ferus, soudní aktuár
1822–1828	Karel Stiegl, úřední písař, aktuár
1829–1850	František Šallanský, aktuár, úřední písař

I) Lesní správa

<i>1696–1703</i>	Jan Josef Pelikán, myslivec
<i>1733–1739</i>	Franc Jelínek, myslivec
<i>1755</i>	Ferdinand Švec, myslivec
<i>1756</i>	Vojtěch Jelínek, myslivec
<i>1778–1785</i>	Jan Kohout (Johann Hann), myslivec
před rokem 1809	Jan Štenkl
<i>1811</i>	Prokop Šilhavý, myslivec a revírník
<i>1813–1845</i>	Leopold Šilhavý, syn předešlého, myslivec

Po roce 1850

A) Vrchní úředníci

<i>1830–1865</i>	Josef Březina, hospodářský správce († 19. 3. 1870 na odpočinku v Předslavi)
<i>1865–1894</i>	Leopold Gottfried Miltner, hospodářský správce, předtím obroční
<i>1891/1894–1916</i>	Jindřich Christen, hospodářský správce, 1891–1894 zástupce L. G. Miltnera
<i>1917–1925</i>	Wilhelm Zeis, hospodářský správce

B) Obroční

<i>1854–1865</i>	Leopold Gottfried Miltner, poté hospodářský správce
<i>1886–1891</i>	Václav Lukeš, předtím hospodářský adjunkt

C) Hospodářští adjunkti

<i>1852–1854</i>	Leopold Gottfried Miltner, poté obroční
od roku 1865	Karel Hůrský
<i>1880</i>	Václav Lukeš, poté obroční
<i>1894–1910</i>	Antonín Chlouba

D) Lesní správa

<i>1853–1886</i>	Vincenc (Čeněk) Hunka (Hunga), revírník, panský lesní
<i>1886–1916</i>	Karel Hunka, syn předešlého, revírník

<i>1917</i>	J. Horálek, revírník
<i>1927–1933</i>	Antonín Vít, lesní správce, revírník
<i>1933</i>	Antonín Škopek, adjunkt

E) Rybníční správa

<i>1900–1910</i>	Antonín Krokus, rybníční dohlížitel a současně zámecký zahradník (od roku 1886)
------------------	---

Inventární seznam

I. KNIHY

A) Dominikální agenda

1	Dílčí cedule 1. dílu statku Měcholupy Česky; 16 × 23 cm; sešit (fol. 1–4 chybí)	1588	ukn 1
2	Dílčí cedule 3. dílu statku Měcholupy Česky; 17 × 22,5 cm; sešit (fol. 1–4 chybí)	1588	ukn 2
3	Opis dílčí cedule 1. dílu statku Měcholupy z roku 1588 Česky; 16,5 × 21 cm; sešit	[1625]	ukn 3
4	Odhad 1. dílu statku Měcholupy Česky; 16,5 × 20,5 cm; sešit (přední strana odtržena)	1625	ukn 4
5	Odhad statku Měcholupy [Registr]a Trhowa k pro[degi s]tátku Miecho[lupske]ho, Letha panie [1]628 Česky; 16 × 20,5 cm; sešit (poškozená vazba)	1628	ukn 5
6	Kabreum komendy Měcholupy (Urbarium cum Meliorationibus, Der Hoch Ritterlichen Commendae Miecholup, 1716) Německy; 21 × 34 cm; bez desek	(1696) 1717	ukn 6
7	Oecono- micum, Fach II, Fasc. I Popis komendy Měcholupy (Oekonomische Aufnahme der Hochritterlichen Johanniter Ordens Commenda Miecholup verfaßt, und dem dermaligen Herrn Commendator und Groß-Kreutz Leopold Grafen von Strasoldo gewidmet von Anton Karl Freyherrn von Königsbrunn, Im Monat May 1800) Německy; 25 × 38 cm; vazba z lepenky a papíru s jednoduchým tlačeným vzorem, na přední i zadní straně desek malovaný maltézský kříž (desky poškozeny hmyzem, původní tkanice na zavazování chybí)	1800	ukn 7

Inv. Sign. č.	Obsah	Časový rozsah	Ev. j. č.
8	Hospodářský inventář komendy Měcholupy (Wirthschafts Inventarium Bey der Hoch Ritterlichen Maltheser ordens Com[m]enda Miecholup Von Prima Februarij A[nn]o 1758 bis Ultima Octobris A[nn]o 1759) (obsahuje i soupis archivu komendy) Německy; 23 × 36 cm; sešit, hřbet polepen papírem	1758	ukn 8
9	Publicum, Fach XII, Fasc. II, Nro. 3 Popis hranic komendy Měcholupy (Cabraeum der Ritterl. Maltheser Ordens Comendae Miecholupp So mit Sieben benachbahrten Dominien begangen worden Anno 1742) Německy; 24 × 36 cm; vazba z lepenky a papíru, hřbet a rohy potaženy hnědou usní (zadní přičeští z větší části odtrženo)	1742	ukn 9
10	Publicum, Fach XII, Fasc. III, No. 1 Popis hranic mezi dominikálními a rustikálními pozemky komendy Měcholupy (Graenitz Urkunde des Inneren. Erneuert den 30 November 1802.) Německy; 25 × 38 cm; vazba z lepenky, desky potaženy červenou usní se zlaceným tlačeným vzorem a písmeny a malovaným maltézským křížem (tkanice na zavazování nedochovány)	(1801) 1802	ukn 10
11	Popis hranic komendy Měcholupy obnovených v letech 1799–1803 (Aeusere Erneuerte Graentz Begehung mit Poritschen, Obitz, Schinkau, Planitz, Chudenitz, Klattau und Wottin.) Německy; 24,5 × 38 cm; vazba z lepenky, desky potaženy hnědou usní s tlačeným částečně zlaceným vzorem a písmeny na červeném podkladu (vazba místy odřená)	[1804]	ukn 11
12	Instrukce pro správu a služební personál statku Měcholupy (Obrigkeitliche Verordnung für ihre Angestellten, Beamten, und ihre untergeordnete Dienerschaft) Německy; 21 × 34 cm; 4 vzájemně nesvázané sešity	[1811]–[1820]	ukn 12

Inv. č.	Sign.	Obsah	Časový rozsah	Ev. j. č.
13		<p>Kniha hospodářských zpráv od 1. 10. 1828 do 9. 10. 1832 (Wirthschafts-Berichten-Buch. Anfangend vom 1ten October 1828)</p> <p>Německy; 22 × 35,5 cm; sešit (přední a zadní strana uvolněna)</p>	1828–1832	ukn 13
14		<p>Předávací protokol komendy Měcholupy (Uibergabs Act der Commende Miecholup)</p> <p>Německy; 23 × 36,5 cm; vazba z lepenky, hřbet a rohy potaženy zeleným plátnem</p>	1867	ukn 14
15	[---], Fach [II], Fasc. I, Nro. 15	<p>Meliorační protokol komendy Měcholupy (Meliorations Process bei der Commenda Miecholup vom Jahre 1805)</p> <p>Německy, latinsky; 24,5 × 37,5 cm; vazba z lepenky, desky a hřbet potaženy hnědou usní s tlačným vzorem, na přední i zadní straně vytlačen maltézský kříž, na přední straně červený papírový štítek s tlačným vzorem a zlacenými tlačnými písmeny (vazba místy odřená, přední přídeští z větší části odtrženo)</p>	1805	ukn 15
16		<p>Meliorační protokol komendy Měcholupy (Meliorations Process der Commenda Miecholup Vom 1t May [1]826 bis Ende April [1]831.)</p> <p>Německy, latinsky; 22 × 34 cm, vazba z lepenky a papíru, hřbet a rohy potaženy hnědou usní, tkanice na zavazování (vazba místy odřená)</p>	(1830) 1831	ukn 16
17		<p>Meliorační protokol komendy Měcholupy (Meliorations Proceß bei der Commende Miecholup von Jahre 1840)</p> <p>Německy, latinsky; 25 × 39 cm; vazba z lepenky a papíru (vazba místy odřena)</p>	1840	ukn 17
18		<p>Meliorační protokol komendy Měcholupy</p>	1880	ukn 18
B) Přenesená agenda				
1. Správa politická				
19	Public., Fach VIII, Fasc. II, N. 57	<p>Soupis lidu statku Měcholupy (Mannschafts Buch deren Sam[m]entlichen Zur Comenda Miecholup Zugehörigen Unterthanen)</p> <p>Německy; 23 × 36,5 cm; sešit (poškozen vodou)</p>	1775	ukn 19

Inv. č.	Sign.	Obsah	Časový rozsah	Ev. j. č.
20	Publ., Fach VIII, Fasc. III, No 78	Soupis lidu statku Měcholupy (Mannschafts Buch für das Jahr [1]829) Německy; 21,5 × 33,5 cm; sešit	1829	ukn 20
21		Fase josefského katastru obcí Pečetín, Třebíšov, Hůrka a Zbyslav (revidovaná roku 1788) (Obecz Peczetinska s Przitahnuty Wsy Strzebischow, Hurka, a Zbislaw) Česky, německy; 24 × 37,5 cm; vazba z lepenky a papíru (místy odřená a otrhaná)	1785 (1788)	ukn 21
22	Public., Fach XII, Fasc. II, N. 9	Popis hranic stabilního katastru obcí komendy Měcholupy (Gemeinde Grenzbeschreibungen der Maltheser Ordens Commanderie Miecholup. Vom Jahre [1]837.) Německy; 26 × 39,5 cm; vazba z lepenky a papíru, hřbet a rohy potaženy hnědou usní, tkanice na zavazování	1837	ukn 22
2. Soudní agenda				
<u>a) Dominikální knihy</u>				
23		Soudní protokol Česky; 22 × 35 cm; sešit	1788–1797	ukn 23
24	[---], [Fach VIII], [---]	Dominikální kniha nájemních smluv II. (Obrigkeitliche Kontraktenbuch, N[o 2]) Německy; 22,5 × 35 cm; vazba z lepenky a papíru, hřbet a rohy potaženy hnědou usní, tkanice na zavazování, jedna utržená (vazba odřená a potrhaná)	1803–1867	ukn 24
25	Klatovy 491	Výtah z dominikální knihy nájemních smluv č. II (Auszug aus dem obrigkeitl. Kontraktenbuche No 2 de A[nn]o 1803) Německy, česky; 25 × 39 cm; vazba z papíru (hřbet odřen); jmenný rejstřík	1803–1843 (1852)	ukn 25
26	Klatovy 490	Dominikální kniha nájemních smluv (Pacht-Kontracten-Buch N. I. Vom 1te Juni 1838.) Česky, německy; 24 × 38 cm; vazba z papíru	1838–1851	ukn 26

b) Rustikální knihy

27		Pozemková kniha pro obce Domažličky, Makov, Měcholupy, Petrovičky, Třebíšov a Újezdec (obsahuje též urbaniální zápisy a soupisy poddaných na jednotlivých usedlostech) (Kniha Gruntowni do ktore se Wssechny Grunty Poddanych Lidi wpisugi, Tež komu Czo Platiti patrżj, wsse wepsano se nagde, s prżipogenim Aurokŭw, Też Popsani Lydi poddanych Od Letha Panie 1659 až do Letha 1709) Česky, německy; 20 × 30,5 cm; vazba z lepenky, desky a hřbet potaženy pergamenem (vazba zborcená, desky a hřbet silně poškozeny hmyzem, pozůstatek tkanic na zavazování)	1659–1709 (1723) ukn 27
28	Klatovy 470	Pozemková kniha pro obce Domažličky, Hůrka, Makov, Měcholupy, Pečetín, Petrovičky, Těšnice, Třebíšov, Újezdec a Zbyslav (obsahuje též urbaniální zápisy) (Kniha Urbarni Statku aneb Co[mmend]i Miecholup) Česky, německy; 20 × 33 cm; vazba z lepenky a papíru (titulní strana poškozena agresivním inkoustem); rejstřík podle usedlostí	(1714) 1723–1801 ukn 28
29	Klatovy 471	Pozemková kniha pro obce Domažličky, Hůrka, Makov, Měcholupy, Pečetín, Petrovičky, Těšnice, Třebíšov, Újezdec a Zbyslav (obsahuje též urbaniální zápisy) (Kniha Urbarni Statku neb Commendy Miecholupp) Česky, německy; 22 × 36 cm; vazba z lepenky, desky a hřbet potaženy hnědou usní s tlačeným vzorem (přední strana desek spolu s několika folii odtržena); rejstřík podle usedlostí Předch. sign.: Jus Dom[in.], Fach VIII, Fasc. I, No 2	(1723) 1748–1810 ukn 29

Inv. č.	Sign.	Obsah	Časový rozsah	Ev. j. č.
30	Klatovy 472	Pozemková kniha pro obce Domažličky, Hůrka, Makov, Měcholupy, Pečetín, Petrovičky, Těšnice, Třebíšov, Újezdec a Zbyslav (Grund Buch Bey der Hoch Ritterlichen Maltheser Ordens Com[m]enda Miecholup, No III) Česky, německy; 23 × 35,5 cm; vazba z lepenky, desky a hřbet potaženy hnědou usní s tlačným vzorem; rejstřík podle usedlostí Předch. sign.: Jus Domin., Fach VIII, Fasc. I, No 3	1787–1816	ukn 30
31	Klatovy 475	Pozemková kniha obce Domažličky (Grundbuch des dorfs Domazlitzl) Česky, německy; 24 × 36,5 cm; vazba z lepenky a papíru, hřbet a rohy potaženy hnědou usní (desky odřeny, pozůstatky tkanic na zavazování); jmenný rejstřík Předch. sign.: Jus Dominicale, Fach VIII, Fasc. [I], Nro 6	1803–1849 (1879)	ukn 31
32	Klatovy 476	Pozemková kniha obce Hůrka (Grundbuch des dorfs Hurka) Česky, německy; 24 × 36,5 cm; vazba z lepenky a papíru, hřbet a rohy potaženy hnědou usní, tkanice na zavazování; jmenný rejstřík Předch. sign.: Jus Dominicale, Fach VIII, Fasc. I, Nro 9	1803–1838 (1879)	ukn 32
33	Klatovy 477	Pozemková kniha obce Makov (Grundbuch des dorfs Makow) Česky, německy; 24 × 36,5 cm; vazba z lepenky a papíru, hřbet a rohy potaženy hnědou usní, tkanice na zavazování (desky odřeny); jmenný rejstřík	1803–1850 (1878)	ukn 33
34	Klatovy 473	Pozemková kniha obce Měcholupy (Grundbuch des dorfs Mieholup) Česky, německy; 24 × 36,5 cm; vazba z lepenky a papíru, hřbet a rohy potaženy hnědou usní (desky odřené, tkanice na zavazování nedochovány); jmenný rejstřík	1803–1850 (1878)	ukn 34

Inv. č.	Sign.	Obsah	Časový rozsah	Ev. j. č.
35	Klatovy 478	Pozemková kniha obce Pečetín (Grundbuch des dorfs Peczetin) Česky, německy; 24 × 36,5 cm; vazba z lepenky a papíru, hřbet a rohy potaženy hnědou usní (desky odřeny, přední strana uvolněna, tkanice na zavazování nedochovány); jmenný rejstřík Předch. sign.: nečitelná	1803–1850 (1879)	ukn 35
36	Klatovy 479	Pozemková kniha obce Petrovičky (Grundbuch des dorfs Petrowitzl) Česky, německy; 24 × 36,5 cm; vazba z lepenky a papíru, hřbet a rohy potaženy hnědou usní (desky odřeny, tkanice na zavazování nedochovány); jmenný rejstřík Předch. sign.: Jus Dominicale, Fach VIII, Fasc. I, Nro 11	1804–1849 (1878)	ukn 36
37	Klatovy 481	Pozemková kniha obce Těšnice (Grundbuch des dorfs Tiessnizl) Česky, německy; 24 × 36,5 cm; vazba z lepenky a papíru, hřbet a rohy potaženy hnědou usní, tkanice na zavazování (desky odřeny); jmenný rejstřík Předch. sign.: Jus Dominicale, Fach VIII, Fasc. I, Nro 13	1807–1847 (1879)	ukn 37
38	Klatovy 480	Pozemková kniha obce Třebíšov (Grundbuch des dorfs Strzebissow) Česky, německy; 24 × 36,5 cm; vazba z lepenky a papíru, hřbet a rohy potaženy hnědou usní (desky odřeny, tkanice na zavazování nedochovány); jmenný rejstřík Předch. sign.: Jus Dominicale, Fach VIII, Fasc. I, Nro 10	1803–1848 (1879)	ukn 38
39	Klatovy 474	Pozemková kniha obce Újezdec (Grundbuch des dorfs Aujezdl) Česky, německy; 24 × 36,5 cm; vazba z lepenky a papíru, hřbet a rohy potaženy hnědou usní, tkanice na zavazování (desky odřeny); jmenný rejstřík Předch. sign.: [Jus] D[---], Fach VIII [---], Nro 5	1803–1849 (1876)	ukn 39

Inv. č.	Sign.	Obsah	Časový rozsah	Ev. j. č.
<u>c) Dokladové knihy</u>				
40	Klatovy 488	Kniha svatebních smluv (Heiraths-Kontrakten Buch Nro I) Česky, německy; 25 × 39 cm; vazba z lepenky a papíru, hřbet a rohy potaženy hnědou usní, tkanice na zavazování; jmenný rejstřík	(1827) 1804–1848 (1861)	ukn 40
41	Klatovy 482	Kniha dlužních úpisů I. (Obligations Buch Bei dem Hochritterlichen Maltheser Commende Guth Miecholup, Nro I) Česky, německy; 23 × 36 cm; vazba z lepenky a papíru, hřbet a rohy potaženy hnědou usní Předch. sign.: Jud. Domin., Fach VIII, Fasc. II, N [1]	1799–1827	ukn 41
42	Klatovy 483	Kniha dlužních úpisů II. (Oblig. B. No. II) Česky, německy; 22 × 34,5 cm; vazba z lepenky a papíru, hřbet a rohy potaženy hnědou usní	1824–1850	ukn 42
43	Klatovy 484	Kniha kvitancí I. (Quittungsbuch der [Co]mmenda Miecholup, Nro 1) Česky, německy; 22 × 35 cm; vazba z lepenky a papíru, hřbet a rohy potaženy hnědou usní, pozůstatky tkanic na zavazování Předch. sign.: Jus Dom., Fach VIII, Fasc. V, Nro 1	1803–1833	ukn 43
44	Klatovy 485	Kniha kvitancí II. (Quittungs-Buch, Anfangend vom Jahre 1833, Endend im Jahre 84, N 2) Česky, německy; 22 × 35 cm; vazba z lepenky a papíru, hřbet a rohy potaženy hnědou usní, pozůstatky tkanic na zavazování; jmenný rejstřík	1833–1850	ukn 44
45	Klatovy 486	Kniha pozůstalostních řízení I. (Abhandl. I) Německy, česky; 23 × 34,5 cm; vazba z lepenky a papíru, hřbet a rohy potaženy hnědou usní (uvolněné listy); jmenný rejstřík	1823–1840	ukn 45

Inv. č.	Sign.	Obsah	Časový rozsah	Ev. j. č.
---------	-------	-------	---------------	-----------

46	Klatovy 487	Kniha pozůstalostních řízení II. (Verlassenschafts Abhandlungs-Buch Nro: II) Německy, česky; 26 × 39 cm; vazba z lepenky a papíru, hřbet a rohy potaženy hnědou usní, pozůstatky tkanic na zavazování; jmenný rejstřík	1840–1850 (1877)	ukn 46
----	----------------	--	------------------	--------

II. SPISOVÝ MATERIÁL

A) Manipulované spisy do roku 1850

Oeconomicum

47	Fach VIII, Fasc. II	Hospodářské záležitosti (krmivové tabely, ocenění dobytka, hnojení, osevň a sklizňové plány, rozpočty)	1800–1837	kar 1
----	------------------------	---	-----------	-------

Publicum

48	Fach V, Fasc I	Patronátní záležitosti	1810	kar 1
----	-------------------	------------------------	------	-------

49	Fach VIII, Fasc. VII	Zhosty	1819–1833	kar 1
----	-------------------------	--------	-----------	-------

50	Fach XII, Fasc. II	Stabilní katastr (mj. instrukce ke katastrálnímu vyměřování, popis hranic katastrálních obcí Třebíšov, Petrovičky a Makov)	1816–1837	kar 1
----	-----------------------	---	-----------	-------

Judiciale

51	Fach II, Fasc. II	Žádost Benedikta Kučery z Vlčí o peníze ze sirotčí pokladny	1829	kar 1
----	----------------------	---	------	-------

B) Registratura po roce 1850 řazená dle čísel jednacíh

52		Zlomky korespondence hospodářského úřadu (roky 1856, 1875, 1877, 1878, 1886, 1887, 1888, 1892, 1893, 1894, 1896, 1900)	1856–1900	kar 2
----	--	---	-----------	-------

C) Nemanipulované spisy

1. Záležitosti majitelů a uživatelů statku

53	Dopis kardinála Giuseppe Firrao, protektora maltézského řádu Camillu Paoluccimu, papežskému nunciiovi ve Vídni ve věci pozůstalosti po baillim Giovannim Battistovi Spinolovi († 1737); italsky	1739	kar 2
54	Relace Giovanniho Ferendiniho o dovozu rozinek z Řecka sepsaná na rozkaz maltézského velkobailliho Guillaume-Françoise d'Avernes de Bocage; francouzsky	[1700]–[1747]	kar 2
55	Ověřená relace velmistra maltézského řádu Manuela Pinto de Fonseca o postupu ve věci anglické válečné lodi, která se roku 1756 objevila v maltském přístavu; italsky	1756	kar 2
56	Sdělení neurčeného pisatele neurčenému adresátovi o postupu ve věci anglické lodi v maltském přístavu; italsky	[1756]	kar 2
57	Relace o střetu maltézských lodí s loděmi alžírských pirátů u Tunisu roku 1756; italsky	[1756]	kar 2
58	Žádost komtura Octaviana von Sinzendorf o osvobození od nucené půjčky	1758–1759	kar 2
59	Přehled výdajů komtura Octaviana von Sinzendorf na osobní služebnictvo pro účely zaplacení mimořádné válečné daně	1759	kar 2
60	Sdělení pruského dvora komturovi v Goldbergu a Lembergu Philippovi von Sinzendorf, že nemá bez předchozího svolení zeměpána odvádět z uvedených komend mimořádné dávky řádovému ústředí na Maltě	1761	kar 2
61	Výzva komtura Octavianovi von Sinzendorf jakožto držiteli rodinného fideikomisu Sinzendorfů k zaplacení dědické daně a jeho žádost o posunutí termínu	1767	kar 2

Inv. Sign. č.	Obsah	Časový rozsah	Ev. j. č.
62	Záležitosti spolia po komturu Octavianovi von Sinzendorf	(1753) 1768	kar 2
	2. Správa statku jakožto maltézské komendy		
63	Převzetí komendy komturem Václavem Joachimem Čejkou z Olbramovic od předchozího komtura Franze Antona von Königsegg a nájemce Johanna Jakoba Mayera	1727–1728	kar 2
64	Převzetí komendy komturem Octavianem von Sinzendorf od předchozího komtura Václava Joachima Čejky z Olbramovic	(1744) 1745– [1753]	kar 3
65	Potvrzení o převzetí soupisu hospodářského inventáře komendy z roku 1759 a jeho uložení do velkopřevorského archivu	1760	kar 3
66	Předání komendy komturu Philippovi von Sinzendorf a pronájem Martinu Adalbertu Matzurovi	(1776) 1777–1780	kar 3
67	Předání komendy komturovi Josephu Maria Colloredo-Mels-Wallsee	1789	kar 3
68	Separace komendy po smrti komtura Michaela Johanna Wallise	1798	kar 3
69	Soupisy osob k zařazení do maltézské sanitní služby	1878–1914	kar 3
70	Podklady k předávacímu protokolu komendy z let 1876, 1889 a 1912–1913	1876–1913	kar 4
71	Meliorace komendy (podklady k melioračním protokolům z let 1750, 1872, 1884, 1898, 1903, 1908 a 1918, mj. opisy písemností z vizitace baillivy v Dožicích roku 1904)	1750–1918	kar 4

3. Vlastní správa statku

a) Dominikální agenda

1. Majetkové záležitosti

72	Anulace smluv mezi hospodářskou správou komendy a mlynáři a hostinskými na statku Měcholupy	(1751) 1757	kar 5
73	Potvrzení nájemce komendy Měcholupy Jana Václava Malého o přijetí dluhopisu od komtura Octaviana von Sinzendorf	1760	kar 5
74	Pronájmy dominikálních pozemků a podniků (mj. pronájem flusárny a vinopalny v Měcholupech roku 1845)	1799–1820	kar 5
75	Přehledy dominikálních pozemků a rybníků, jejich využití a změn	[1799]	kar 5
76	Protokol o obnově hranic mezi statky Otín a Měcholupy (opis)	1833	kar 5
77	Sumáře dominikálních pozemků komendy Měcholupy dle stavu z roku 1785 (3 formuláře, 2 nevyplněné)	[1850]–[1900]	kar 5
78	Pozemnostní archy a související spisy	[1870]–1913	kar 5
79	Pozemková reforma	1920–1926	kar 5
<i>2. Hospodářské záležitosti</i>			
80	Plná moc komtura Octaviana von Sinzendorf pro Franze Jakoba Holzhausera k revizi účtů komendy	1750	kar 5
81	Hospodářská korespondence (zlomky) (mj. dopis komtura Antona Skrbenského správci Leopoldu Miltnerovi, aby podchytil zájemce o projekt kolonizace na panství Kurimka v Šarišské župě v Horním Uhersku, kolem roku 1880)	1760–1923	kar 5
82	Přehledy tržních cen zemědělských produktů v Klatovech	1777–1872	kar 6

Inv. Sign. č.	Obsah	Časový rozsah	Ev. j. č.
83	Soupis a popis dominikálních pozemků s přehledem hnojení v letech 1772–1783	1783	kar 6
84	Soupis údajů o rostlinné a živočišné výrobě, které měla pro zplnomocněnce komtura Leopolda Strasolda barona Antona Karla von Königsbrunn připravit hospodářská správa statku	1799	kar 6
85	Připomínky komtura Leopolda Strasolda k poznámkám jeho zplnomocněnce barona Antona Karla von Königsbrunn o správě komendy Měcholupy	1799	kar 6
86	Instrukce pro krmení dobytka na statku Měcholupy	1799	kar 6
87	Personální záležitosti (mj. deputátní a mzdové tabely z let 1800–1900)	1800–1920	kar 6
88	Koncepty odeslané korespondence hospodářské správy s komtury a dalšími řádovými orgány z let 1873, 1881–1883 a 1894–1913	1873–1913	kar 6
89	Koncepty odeslané hospodářské korespondence z let 1898–1899 a 1901–1903	1898–1903	kar 6
90	Týdenní hospodářské zprávy	1898–1901	kar 6
91	Lesnictví a myslivost (mj. výkaz zajců rozdáváných na maltézském velkostatku Strakonice státním úředníkům a zasloužilým osobám, pokyny okresního úřadu v Klatovech a generálního receptorátu maltézského řádu ve Vídni pro vypracování lesního hospodářského plánu)	1893–1917	kar 7
92	Pojištění majetku	1897–1908	kar 7
93	Projekt zavlažování nebo odvodnění pozemků dvorů v Měcholupech a Újezdci	[1905]	kar 7
	<u>b) Přenesená agenda</u>		
94	Patronátní záležitosti	1765–1891	kar 7

Inv. Sign. č.	Obsah	Časový rozsah	Ev. j. č.
95	Knihovní záležitosti	1790–1803	kar 7
96	Patenty a cirkuláře krajského úřadu (mj. státní celní tarif, 1819, poučení o chorobách hospodářských zvířat pro správy velkostatků, ranhojiče, rychtáře ad., 1834)	1790–1834	kar 7
97	Záležitosti stabilního katastru (mj. parcelní protokoly stabilního katastru obcí Měcholupy, Domažličky, Kamýk, Makov, Pečetín, Petrovičky a Újezdec, tabela změn v držbě pozemků v katastrální obci Třebíšov, opisy popisů hranic katastrálních obcí Pečetín a Kamýk)	1837– [1910]	kar 7
98	Průvodní dopis k zaslanému zhostu pro Václava Krause	1842	kar 7
99	Cestovní pasy	1848–1849	kar 7
4. Varia			
100	Blíže neurčený a nezařaditelný spisový materiál (mj. šeková knížka neznámého majitele z roku 1810, poznámky o literární teorii, nedatovaný soupis literárních titulů)	[1850]–[1930]	kar 7

III. ÚČTY

A) Hospodářské účty

1. Hospodářské účty do roku 1834

a) Společné účty pro více úřadů

101	Hlavní účetní kniha (Haupt Rechnungs Buch Der Commendae Miecholup a Prima Maÿ 1767 bis Ultima Aprilis 1768) Německy; 29 × 41 cm; vazba z lepenky a papíru, hřbet a rohy potaženy hnědou usní, tkanice na zavazování (vazba odřená)	1767–1768	ukn 47
102	Inventáře pololetních vyúčtování všech úřadů a účetních příloh předávaných k revizi	1769–1770	kar 7

Inv. č.	Sign.	Obsah	Časový rozsah	Ev. j. č.
103		Knihy ročních vyúčtování všech úřadů a účetních příloh; konvolut svázaných účtů jednotlivých úřadů (Comenda Miecholupper Rechnung Von 1a May A[nn]o 1784 bis ult[im]a Aprilis 1785, No I.) Německy; 25 × 38 cm; vazba z lepenky a papíru (odřená)	1784–1785	ukn 48
104		Účetní likvidace všech úřadů z let 1789 a 1800 <u>b) Důchodní a pivní úřad</u>	1789–1800	kar 7
105		Pololetní vyúčtování důchodního a pivního úřadu	1769–1770	kar 8
106		Účetní přílohy k pololetnímu vyúčtování důchodního a pivního úřadu	1769–1771	kar 8
107		Šestiletý účetní přehled důchodního úřadu za období 1. 5. 1793 – 30. 4. 1799	1799	kar 8
108		Rozpočty důchodního úřadu	1799–1800	kar 8
109		Nesignované přílohy k důchodnímu účtu <u>c) Skladištní, lesní a rybniční úřad</u>	1799–1832	kar 8
110		Pololetní vyúčtování skladištního, lesního a rybničního úřadu	1769–1770	kar 8
111		Účetní přílohy k pololetnímu vyúčtování skladištního, lesního a rybničního úřadu	1769–1770	kar 8
112		Roční vyúčtování rybničního úřadu	1792	kar 8
113		Přílohy k ročnímu vyúčtování rybničního úřadu	1791–1792	kar 8
114		Nesignované přílohy k lesnímu účtu <u>d) Dobytčí úřad</u>	1801–1834	kar 8
115		Pololetní vyúčtování dobytčího úřadu	1769–1770	kar 8
116		Účetní přílohy k pololetnímu vyúčtování dobytčího úřadu	1770	kar 8

Inv. č.	Sign.	Obsah	Časový rozsah	Ev. j. č.
117		Nesignované přílohy k dobytčímu účtu <u>e) Obroční úřad</u>	1799–1800	kar 8
118		Kvartální obroční účty	1754–1759	kar 9
119		Účetní přílohy k pololetnímu vyúčtování obročního úřadu	1769	kar 9
120		Měsíční cedule obročního úřadu (duben 1770)	1770	kar 9
121		Šestileté účetní přehledy obročního úřadu za období 1. 5. 1791 – 30. 4. 1797 a 1. 5. 1795 – 30. 4. 1800	1799	kar 9
122		Obroční rejstřík	1800	kar 9
123		Nesignované přílohy k obročnímu účtu	1799–1834	kar 9
2. Hospodářské účty z let 1837–1852				
124		Důchodní a naturální hlavní kniha (Rent und Naturalien Hauptbuch Für das Malteser Jahr vom 1ten Mai 1849 bis Ende April 1850.) Německy; 32 × 47 cm; vazba z lepenky a papíru, hřbet a rohy potaženy hnědou usní, tkanice na zavazování (papírová vrstva desek potřhaná)	1849–1850	ukn 49
125		Důchodní a naturální hlavní kniha (Rent und Naturalien Hauptbuch Für das Maltheser Jahr vom 1ten Mai 1850 bis Ende April 1851) Německy; 31 × 46 cm; bez desek, hřbet potažen hnědou usní	1850–1851	ukn 50
126		Důchodní a naturální deník	1852	kar 9
127		Účetní přílohy k důchodnímu a naturálnímu deníku	1846	kar 9
128		Důchodní rozpočet	1837	kar 9
129		Výtahy z naturálního a důchodního účtu (duben – říjen 1838, únor 1839)	1838–1839	kar 9

Inv. č.	Sign.	Obsah	Časový rozsah	Ev. j. č.
130		Obroční manuál ([G]e[t]reide Manuale Vom 1te Jänner 1845) Německy; 21 × 34,5 cm; vazba z lepenky a papíru, hřbet a rohy potaženy hnědou usní (hřbet i desky silně odřené)	1845–1850	ukn 51
131		Formuláře pro likvidaci purkrabského, rybničního a lesního účtu (nevyplněné)	[1850]	kar 9
3. Hospodářské účty po roce 1852				
<u>a) Důchodní účty</u>				
132		Důchodní hlavní kniha	1870–1871	ukn 52
133		Důchodní hlavní kniha	1878–1879	ukn 53
134		Důchodní hlavní kniha	1905–1906	ukn 54
135		Důchodní hlavní kniha	1910–1911	ukn 55
136		Důchodní hlavní kniha	1914–1915	ukn 56
137		Důchodní hlavní kniha	1925	ukn 57
138		Pololetní důchodní deníky (mezerovité)	1868–1899	kar 10
139		Měsíční důchodní deníky (mezerovité)	1866–1876	kar 11
140		Účetní přílohy k důchodnímu deníku (mj. přehled výdajů na stavby a adaptace kaple sv. Apollonie, zámecké zahrady a obytných a hospodářských budov v panském dvoře v Měcholupech v letech 1870–1871)	1859–1872	kar 12
140		Účetní přílohy k důchodnímu deníku	1874–1908	kar 13
140		Účetní přílohy k důchodnímu deníku	1908–1909	kar 14
140		Účetní přílohy k důchodnímu deníku	1911–1927	kar 15
141		Důchodní zúčtovací manuály	1865–1875	kar 15
142		Seznamy příloh k ročnímu vyúčtování důchodního účtu předávané k revizi	1867–1870	kar 15

Inv. č.	Sign.	Obsah	Časový rozsah	Ev. j. č.
143		Účetní likvidace komendy Měcholupy	1880	kar 11
144		Důchodní skontra	1876–1896	kar 11
145		Sumární přehledy příjmů a vydání	1884–1894	kar 11
146		Měsíční účetní přehledy z let 1879–1880 a 1919–1920	1879–1920	kar 16
147		Výkaz nedoplatků důchodního účtu	1875	kar 16
148		Rejstříky denních mezd	1866–1912	kar 16
149		Přílohy k rejstříkům denních mezd	1868–1904	kar 16
150		Kniha diet služebního personálu statku Měcholupy	1909–1913	kar 16
		<u>b) Souhrnné naturální účty</u>		
151		Hlavní kniha naturálního účtu	1860–1861	ukn 58
152		Hlavní kniha naturálního účtu	1863–1864	ukn 59
153		Hlavní kniha naturálního účtu	1869–1870	ukn 60
154		Hlavní kniha naturálního účtu	1871–1872	ukn 61
155		Hlavní kniha naturálního účtu	1885–1886	ukn 62
156		Hlavní kniha naturálního účtu (vlepeny různé novinové výstřižky se zemědělskou tematikou)	1904–1905	ukn 63
157		Naturální deníky	1856–1903	kar 16
158		Měsíční výtahy z naturálního účtu	1915–1916	kar 17
		<u>c) Obroční účty</u>		
159		Obroční deníky	1876–1885	kar 17
160		Obroční manuály	1903–1911	kar 17
161		Obroční rozpočty	1866–1869	kar 17

Inv. č.	Sign.	Obsah	Časový rozsah	Ev. j. č.
162		Rejstříky osevu a sklizně	1875–1909	kar 17
163		Rejstřík osevu a sklizně	1917–1920	ukn 64
164		Osevní a sklizňové tabely	1866–1901	kar 17
165		Rejstřík sklizně sena a otavy	1889–1900	kar 17
166		Sklizňové tabely pro seno a otavu	1867–1892	kar 17
167		Výmlatní rejstříky	1863–1900	kar 17
		<u>d) Dobytčí účty</u>		
168		Dobytčí deník	1891–1893	kar 17
169		Dobytčí manuály	1898–1911	kar 17
170		Dobytčí rejstřík dvora Makov	1880–1882	kar 17
171		Rejstřík ovčího dobytka	1861–1871	kar 17
172		Výkaz narozených telat	1858–1859	kar 17
173		Krmivové rozpočty z let 1867 a 1893	1867–1893	kar 17
174		Mléčné rejstříky	1903–1906	kar 17
175		Účet deputátního mléka, másla a tvarohu	1900–1902	kar 17
		<u>e) Pivní účty</u>		
176		Pivní účet za období 1. 5. 1868 – 30. 4. 1869	1869	kar 17
177		Výkaz čistého výnosu z pronájmu pivovaru v Měcholupech za období 1872–1874 pro daňové účely	1875	kar 17
		<u>f) Lesní účty</u>		
178		Manuály lesního úřadu	1858–1907	kar 18
179		Dodací lístek na zvěřinu	1868	kar 18
180		Evidence těžby a spotřeby dřeva	1869–1903	kar 18

Inv. č.	Sign.	Obsah	Časový rozsah	Ev. j. č.
		<u>g) Stavební účty</u>		
181		Stavební knihy	1866–1912	kar 18
182		Přílohy ke stavebnímu účtu	1867–1908	kar 18
183		Stavební rozpočty	1777–1921	kar 18
		B) Účty přenesené agendy		
		1. Patronátní účty		
184	Public., Fach V, Fasc. II	Kniha ročních vyúčtování kaple sv. Apollonie v Měcholupech (Sct. Appollonia Schloß Kappellen Geldverrechn. Buch Anfangend von 1tem 9mber [1]805) Německy; 23 × 35 cm; vazba z lepenky a papíru, hřbet a rohy potaženy hnědou usní, pozůstatky tkanic na zavazování (hřbet odřen)	1805–1874	ukn 65
185		Roční vyúčtování kaple sv. Apollonie v Měcholupech	1851–1891	kar 19
186		Účetní přílohy k ročnímu vyúčtování kaple sv. Apollonie v Měcholupech	1850–1867	kar 19
187		Deníky kostelní pokladny kaple sv. Apollonie v Měcholupech	1850–1867	kar 19
		2. Sirotčí účty		
188		Roční vyúčtování sirotčích peněz s přílohami (ročníky 1828–1830 opatřeny signaturou: Jus Dominicale, Fach V, Fasc. I, ročník 1845 nedochován)	1828–1848	kar 19
		C) Varia		
189		Bližze neurčený pomocný účetní materiál	[1800]–[1930]	kar 19
IV. MAPY				
190		Porostní mapa statku Měcholupy (Porostní mapa lesa velkostatku Měcholup) Autor neuveden; 1 : 8640; kolorovaný tisk; papír na plátně; 39 × 34 cm	1938	map 1

Rejstřík osobní

d'Avernes de Bocage, Guillaume-François	54
Colloredo-Mels-Wallsee, Joseph Maria	67
Čejka z Olbramovic, Václav Joachim	63, 64
Ferendini, Giovanni	54
Firrao, Giuseppe	53
Holzhauser, Franz Jakob	80
von Königsbrunn, Anton Karl	84
von Königsegg, Franz Anton	63
Kraus, Václav	98
Kučera, Benedikt	51
Malý, Jan Václav	73
Matzura, Martin Adalbert	66
Mayer, Johann Jakob	63
Miltner, Leopold	81
Paolucci, Camillo	53
Pinto de Fonseca, Manuel	55
von Sinzendorf, Octavian	58, 59, 61, 62, 64, 73, 80
von Sinzendorf, Philipp	60, 66
Skrbensky, Anton	81
Spinola, Giovanni Battista	53
Strasoldo, Leopold	7, 84, 85
Wallis, Michael Johann	68

Rejstřík zeměpisný

Alžír, Alžírsko	
- piráti	57
Domažličky, č. o. Bolešiny, okr. Klatovy	27–31, 97
Dožice, č. o. Mladý Smolivec, okr. Plzeň-jih	
- bailliva	71
Goldberg viz Złotoryja	
Horní Uhersko	81
Hůrka, č. o. Předslav, okr. Klatovy	21, 28–30, 32
Kamýk, č. o. Švihov, okr. Klatovy	97
Klatovy, okr. Klatovy	82, 91
Kurimka, okr. Svidník, Slovensko	81
Lemberg viz Lwówek Śląski	
Lwówek Śląski (Lemberg), okr. Powiat Lwówecki, Polsko	
- komtur	60
Makov, č. o. Předslav, okr. Klatovy	27–30, 33, 50, 97
- dvůr	170
Malta (Malta)	
- přístav	55, 56
- řádové ústředí	60
Měcholupy, č. o. Předslav, okr. Klatovy	27–30, 34, 97
- kaple sv. Apollonie	140, 184–187
- dvůr	93, 140
- flusárna	74
- komenda, statek	8–12, 14–20, 22, 72, 73, 76, 77, 85, 86, 143, 150, 190
- pivovar	177
- vinopalna	74
- zámecká zahrada	140
Otín, okr. Klatovy	76
Pečetín, č. o. Bolešiny, okr. Klatovy	21, 28–30, 35, 97
Petrovičky, č. o. Předslav, okr. Klatovy	27–30, 36, 50, 97

Řecko	54
Strakonice, okr. Strakonice	
- velkostatek	91
Šariš, Slovenská republika	81
Těšnice, č. o. Švihov, okr. Klatovy	28–30, 37
Třebíšov, č. o. Předslav, okr. Klatovy	28–30, 38, 50, 97
Tunis, Tunisko	57
Újezdec, č. o. Bolešiny, okr. Klatovy	27–30, 39, 97
- dvůr	93
Vídeň (Wien), Rakousko	
- nunciatura	53
- receptorát maltézského řádu	91
Vlčí, okr. Plzeň-jih	51
Złotoryja (Goldberg), okr. Powiat Złotoryjski, Polsko	
- komtur	60
Zbyslav, č. o. Plánice, okr. Klatovy	21, 28–30

Rejstřík věcný

anulace smluv	72
archiv	
- komendy	8
- velkopřevorský	65
bailli	53
bailliva	71
cedule	
- dílčí	1–3
- měsíční	120
cestovní pasy	99
cirkuláře krajského úřadu	96
daň	
- dědická	61
- mimořádná válečná	59
deník	
- dobytčí	168
- důchodní a naturální	126
- důchodní měsíční	139
- důchodní pololetní	138
- kostelní pokladny	187
- naturální	157
- obroční	159
dluhopis	73
dopis průvodní	98
dřevo (těžba a spotřeba)	180
dvůr	
- pruský	60
- v Makově	170
- v Měcholupech	93
- v Újezdci	93
fase josefského katastru	21

fideikomis Sinzendorfu	61
flusárna	74
generální receptorát maltézského řádu	91
hnojení	47, 83
hospodářské zprávy	13, 90
hostinští	72
instrukce	
- k vyměřování hranic	50
- pro krmení dobytka	86
- pro správu a služební personál	12
inventář	
- hospodářský	8, 65
- pololetních vyúčtování	102
- účetních příloh	102
kabreum	6
kaple sv. Apollonie v Měcholupech	139, 184–187
katastr	
- josefský	21
- stabilní	22, 50, 97
kniha	
- diet služebního personálu	150
- dlužních úpisů	41, 42
- hlavní důchodní	132–137
- hlavní důchodní a naturální	124, 125
- hlavní naturálního účtu	151–156
- hlavní účetní	101
- hospodářských zpráv	13
- kvitancí	43, 44
- nájemních smluv (dominikální)	24–26
- pozemková	27–39
- pozůstalostních řízení	45, 46
- ročního vyúčtování a účetních příloh	103, 184
- svatebních smluv	40

knihovní záležitosti	95
kolonizace	81
komenda	
- hospodářský inventář	8
- hranice	9–11
- kabreum	6
- meliorace, meliorační protokol	15–18, 71
- popis	7
- pronájem	66
- předání, předávací protokol	14, 66, 67, 70
- převzetí	63, 64
- separace	68
- správa	85
- v Goldbergu, Lembergu	60
komtur	58–64, 66–68, 73, 80, 81, 84, 85, 88
koncepty odeslané korespondence	88, 89
korespondence hospodářského úřadu,	
hospodářská	52, 81, 88, 89
krmení dobytka	86
lesnictví	91
likvidace	
- účetní	104, 143
- purkrabského, rybničního a lesního úctu	131
literární teorie	100
lodě	55–57
maltézská sanitní služba	69
manuál	
- dobytčí	169
- důchodní zúčtovací	141
- lesního úřadu	178
- obroční	130, 160
meliorace	15–18, 71

mimořádné dávky	60
mlynáři	72
myslivost	91
mzdy	87, 148, 149
nájemce komendy	63, 66, 73
nuncius	53
ocenění dobytka	47
odhad statku	4, 5
odvodnění	93
patenty krajského úřadu	96
patronátní záležitosti	48, 94
piráti	57
pivovar	177
personální záležitosti	87
plná moc	80
pojištění	92
pokladna	
- kostelní	187
- sirotčí	51
popis	
- hranic	9–11, 22, 50, 97
- komendy	7
- pozemků	83
porostní mapa	190
poučení o chorobách hospodářských zvířat	96
pozemková reforma	79
pozemky	
- dominikální	10, 74, 75, 77, 83, 93
- rustikální	10, 97
pozemnostní archy	78
pozůstalost	45, 46, 53
projekt	
- kolonizace	81

- zavlažování, odvodnění	93
pronájem	
- dominikálních pozemků	24–26
- dominikálních podniků	74
- flusárny	74
- komendy	66
- pivovaru	177
- vinopalny	74
protektor maltézského řádu	53
protokol	
- meliorační	15–18, 71
- o obnově hranic	76
- parcelní	97
- předávací	14, 70
- soudní	23
předání komendy	66, 67
přehled	
- dominikálních pozemků a rybníků	75, 83
- hnojení	83
- měsíční účetní	146
- příjmů, vydání	59, 139, 145
- šestiletý účetní	121, 107
- tržních cen	82
převzetí	
- hospodářského inventáře	65
- komendy	63, 64
přílohy	
- k dobytčímu účtu	117
- k důchodnímu účtu	109, 140
- k důchodnímu a naturálnímu účtu	127
- k lesnímu účtu	114
- k obročnímu účtu	123
- k pololetnímu vyúčtování	106, 111, 116, 119

- k rejstříkům denních mezd	149
- k ročnímu vyúčtování	113, 186, 188
- ke stavebnímu účtu	182
- účetní	102, 103
přístav	55, 56
rejstřík	
- denních mezd	148
- dobytčí	170
- mléčný	174
- obroční	122
- osevu a sklizně	163
- ovčího dobytka	171
- sklizně sena a otavy	165
- výmlatní	167
relace	54, 55, 57
revize účtů	80, 102, 142
rostlinná výroba	84
rozinky	54
rozpočet	
- důchodní, důchodního úřadu	108, 128
- krmivový	173
- obroční	161
- osevní a sklizňové	47
- stavební	183
rybníky	75
separace komendy	68
sirotčí peníze	51, 188
skontro (důchodní)	144
služebnictvo osobní	59
služební personál	12, 150
soupis	
- archivu komendy	8
- dominikálních pozemků	83

- lidu, poddaných	19, 20, 27
- literárních titulů	100
- osob k zařazení do maltézske sanitní služby	69
- údajů o rostlinné a živočišné výrobě	84
spisový materiál (blíže neurčený)	100
spolium	62
správa	
- hospodářská	12, 88
- komendy	85
státní tarif celní	96
sumář dominikálních pozemků	77
šeková knížka	100
tabela	
- deputátní, mzdová	87
- krmivová	47
- osevní a sklizňová	164
- sklizňová pro seno a otavu	166
- změn v držbě pozemků	97
tržní ceny	82
účet	
- dobytčí	115–117, 168–175
- důchodní	124–129, 132–150
- hospodářský	101–183
- lesní	110, 111, 114, 131, 178–180
- naturální	124–127, 151–158
- obroční	118–123, 130, 159–161
- patronátní	184–187
- pivní	105, 106, 176, 177
- purkrabský	131
- rybniční	110–113, 131
- sirotčí	188
- skladištní	110, 111

- stavební	181–183
účetní materiál pomocný (blíže neurčený)	189
úřad	
- hospodářský	52
- krajský	96
- okresní	91
velkobailli	54
velmistr	55
vinopalna	74
vizitace	71
výkaz	
- narozených telat	172
- nedoplatků důchodního účtu	147
- výnosu z pronájmu pivovaru	177
- zajců	91
výtah	
- z dominikální knihy nájemních smluv	25
- z důchodního účtu	129
- z naturálního účtu	129, 158
zavlažování	93
zhosty	49, 98
zvěřina	179
žádost	
- o osvobození od nucené půjčky	58
- o peníze ze sirotčí pokladny	51
- o posunutí termínu úhrady dědické daně	61
živočišná výroba	84

Název archivní pomůcky:	Velkostatek Měcholupy
Značka archivního fondu:	Vs Měcholupy
Časové rozmezí:	1588–1938
Počet evidenčních jednotek:	85 (65 úředních knih, 19 kartonů, 1 mapa)
Počet inventárních jednotek:	190
Rozsah v bm:	4,05 bm
Stav ke dni:	22. 10. 2015
Zpracovatel archivního fondu:	Mgr. Vladimír Červenka
Zpracovatel archivní pomůcky:	Mgr. Vladimír Červenka
Počet stran:	73
Počet exemplářů:	5
Schválil:	Mgr. Petr Hubka, ředitel SOA v Plzni, dne 22. 10. 2015, č. j. SOAP/0006-1982/2015